

Az ifjúság imahete – 2009

MIÉRT?

Steyn Venter

A mű eredeti címe: Why?

Fordította: Ferencz Enikő Inez

Korrektúra: Kovács Judit

Tördelőszerkesztő: Szócs Erzsébet

Borítóterv: Ovidius Zanfir

Copyright © Editura „Viață și Sănătate”, București, 2009

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
VENTER, STEYN

Miért? / Steyn Venter; trad.: Ferencz Enikő Inez. –
București: Casa de Editură Viață și Sănătate, 2009

ISBN 978-973-101-221-6

I. Ferencz Enikő Inez (trad.)

2

TARTALOM

Bevezető	5
<i>Első szombat</i> Mit látsz?	9
Bibliai utalás: Csel 8:4-8; 9:36	
Alapgondolat: Keressük a példaképeket	
<i>Vasárnap</i> Tarts ki Isten oldalán!	16
Bibliai utalás: Jak 3:13; 4Móz 14:18-24	
Alapgondolat: Cselekedetek és szavak	
<i>Hétfő</i> Valóban látsz?	20
Bibliai utalás: Mt 25:31-46; Jel 3:15-18	
Alapgondolat: Vegyük észre a lehetőségeket	
<i>Kedd</i> A néma kiáltás	25
Bibliai utalás: Mt 5:16; 1Pt 2:12	
Alapgondolat: Tettek, nem szavak!	
<i>Szerda</i> Tényleg számít?	31
Bibliai utalás: Mt 25:14-30; Jel 19:11-16	
Alapgondolat: Akár kicsi, akár nagy, mindegyik fontos	
<i>Csütörtök</i> Láthatatlan szemek	37
Bibliai utalás: Jel 2:1-7	
Alapgondolat: Szeretetben élni	
<i>Péntek</i> Egyszerű és igaz	43
Bibliai utalás: 1Kor 2:1-2; Péld 3:1-8.19	
Alapgondolat: Hogyan beszélj hitedről	
<i>Második szombat</i> Ne esüggedy, csak előre!	47
Bibliai utalás: 1Kor 9:24-27	
Alapgondolat: Tevékeny élet	

ELŐBB EZT AZ OLDALT OLVASD EL!*

Ezeknek az alkalmaknak a hatékonysága végezt imádkozz sokat, tervezz alaposan és dolgozz együtt az ifjúsági vezetők csapatával.

Íme néhány javaslat:

Készíts terveket, még mielőtt elkezdődne az imahét. Néha a vezetőség az év végén cserélődik; de ha nem is te lennél az ifjúságvezető a következő évben, gondoldj arra, hogy egy különleges imahetet fogsz szervezni. Kezdd el megtervezni a tevékenységeket, tűzz ki egy célt, gyűjtsd össze a vezetők, tanítók csoportját. Vond be a csapatba a lelkészt is.

Válaszd ki a hét énekét. Kérj segítséget az ifjúsági kórus részéről. Ha nincs ilyen, ideje alapítani egyet. A zene megadja a találkozók hangulatát.

Szervezz egy tervező/kiértékelő csapatot. A gyülekezet nagyságától függően szervezz egy 4-8 főből álló csapatot, amellyel előre átveszitek a tanulmányokat. Vonj be ebbe a csapatba érdeklődő és érett felnőtteket, ifjúságvezetőket és gyermekeket, a gyülekezet lelkészét; ez azért jó, mert az egész csapat felelősséget vállal. Kérd meg a tagokat, hogy találkozatok legalább öt héten át az imahét előtt: legalább egyszer egy héten gyűljetek össze két-két téma végett, az utolsó találkozón pedig vonjátok le a tanulságot. Ha lehetséges, már az első megbeszélésen tűzzétek ki az imahét célját, és jelöljétek ki a fiatalokat, akik előadják az imaheti témákat.

Készíts felmérést. Érdeklődd meg, hogy a fiatalok közül ki fog részt venni. Alkoss egy csoportot azokból az ifjabból, akik imaházba járnak, még akkor is, ha nem mindegyik tud részt venni az imaórán. Mondd el, milyen terveitek és céljaitok vannak az imahétre vonatkozóan. Kezdd el időben ezeket a tevékenységeket.

Tervezz egy ünnepélyt, amelyen találkozhatnak a fiatalok, akik részt vettek az imaórán. Az imahét második szombatján indítsd el az Évenkénti Találkozás Programját, amely három hónapig fog tartani, és egy különleges ünnepélyvel fog zárulni. Készíts egy listát a tétlen fiatalokról, és imádkozz értük.

* Ez az oldal a szervezőknek szól.

JÖJJ HAZA!

A Generál Konferencia Ifjúsági Osztályának meggyőződése, hogy szükséges megkeresnünk a veszendőket. Mindig is figyeltünk azokra a fiatalokra, akik adventista családban születtek, de ők úgy távoznak az egyházból, mint ahogyan a víz kifolyik az ujjaink közül. Lukács evangéliuma 15. fejezetét olvasva láthatjuk, hogy Krisztus, jó Pásztorunk biztos helyen hagyja kilencvenkilenc juhát, és addig keresi az egy elveszettet, míg megtalálja azt. Az ifjúság lelkeszeinek követniük kell ezt a példát. 2009-ben célkitűzéseink egyike az, hogy megkeressük s megtaláljuk azokat a fiatalokat, akik bármilyen ok miatt eltávoztak Krisztustól és az Egyháztól.

1. téma

Alkoss egy listát azokkal a fiatalokkal, akik az ifjúsági csoporthoz tartoztak, és figyeld meg, hogy közülük ki jön el továbbra is, és ki nem. Ha nem tudsz egy teljes listát összeállítani, írd le azoknak nevét, akiket ismersz, és kérd meg a gyülekezetbe járó fiatalokat, hogy közöljék azoknak a barátaiknak a nevét és címét, akik valamikor közéték tartoztak. Nevezd ki valakit, aki foglalkozni fog velük, miután felvették velük a kapcsolatot.

2. téma

Szervezz meg egy Évenkénti Újratalálkozási Programot, amely három hónapig tart, és különleges szombati ünnepélyvel zárul. Írd össze azoknak a fiataloknak a nevét, akik kimaradtak a gyülekezetből.

3. téma

Hívd meg őket telefonon különböző szociális tevékenységekre. Biztosíts megfelelő időt a döntéshez. Ha felhívtad egyszer, kétszer

vagy akár harmadjára is, és még mindig semmi mozgás, ne bátortalanodj el, próbáld meg még egyszer.

4. téma

Indulj el meglátogatni azokat a fiatalokat, akik nem járnak gyülekezetbe. Barátaikra és lelkészükre az a fontos szerep hárul, hogy megnyerjék őket. Kérd meg barátaikat, hogy tartsanak veled a látogatáskor.

5. téma

Szervezz egy különleges szombatot, amelynek célja a fiatalok Istenhez való visszatérése legyen. Ha lehetséges, vond be a szervezésbe az egyházterület vagy unió többi gyülekezeteit is.

6. téma

Kezdeményezd a *Támogasd a fiatalokat* című programot: a gyülekezetbe visszatérő fiatalokat hozzátok kapcsolatba egy-egy támogatóval, vagyis a gyülekezet egy tagjával. Készítsetek elő egy kézikönyvet ezeknek a támogatóknak.

7. téma

Képezzétek ki a tagokat, hogy legyenek barátságosak a visszatérő fiatalokkal. Bátorítsátok a fiatalokat, hogy növekedjenek, és gyarapítsák keresztényi tapasztalataikat.

8. téma

Segítsetek a fiataloknak beilleszkedni a gyülekezeti életbe. Ha lehetséges, tartozzanak egy kisebb ifjúsági csoportba.

MIÉRT?

IFJÚSÁGI IMAHÉT 2009

CÉLJA

Az ifjak érezzenek kihívást arra, hogy olyan keresztény életet éljenek, amely az emberekből e kérdést váltja ki: Miért? Ekként élő bizonyágtételük által számos missziólehetőség nyílik meg.

Az ifúsági imahét témáinak szerzője

Steyn Venter két gyülekezet lelkésze a dél-afrikai Bloemfontein-ban. Jelenleg mesteri tanulmányt folytat pasztorál-teológiából. Az afrikai adventista egyetem első hallgatói közé tartozik, amely intézmény a Generál Konferencia kezdeményezéséből jött létre.

Steyn és felesége, Sheryl három gyermeket nevelnek.

MEGJEGYZÉS: A bibliaverseket a Károli fordítású Bibliából idéztük. Az Ellen White könyveiből származó idézeteknél az angol mű oldalszámát tüntettük fel.

MIT LÁTSZ?

Bibliai utalás: Csel 8:4-8; 9:36

Ismerősen hangzik a Jn 1:35.46 verseiben található felszólítás: „Jer és lásd meg!”

A szem valószínűleg az emberi test legtevékenyebb és legtöbb veszélynek kitett része. Miért? Mert amit látunk, befolyásolja gondolkozásunkat, jellemünket, egész lényünket. A legfontosabb azonban az, hogy szemléletmódunk a Krisztussal való kapcsolatunkat is befolyásolja. Amint Péld 23:7-ben is olvassuk: „Az ember az, amit a szívében gondol” (KJV).

Miután Krisztus tanítványa lett, Fülöp közölte Nátánaellel Jn 1:45-46 üzenetét: „Aki felől írt Mózes a törvényben, és a próféták, megtaláltuk a názareti Jézust, Józsefnek fiát.” Megtaláltuk!

Ám Nátánaelben megszólalt az előítélet: „Názáretből támadhat-e valami jó?”

Fülöp nem bizonygatta igazát, csupán kedvesen megkérte: „Jer és lásd meg!”

Hogyan látunk?

Szemeinket elhomályosítják a fájdalom könnyei?

Tekintetünk nem tud áthatolni az üldözés vaksötétjén?

Tekintetünk az előítéletek hegyébe ütközik?

Saját igazságunkra tekintünk?

Vádoljuk magunkat?

Vallási büszkeség zavarja látásunkat?

A hajdani idők Jézusára tekintünk, és szem elől tévesztjük az élő Krisztust?

Amikor megkérnek, hogy menjünk el, és saját szemünkkel győzdjünk meg valamiről, akkor tegyük ezt:

- előítélet-mentesen,
- öngazultság nélkül,
- önzés nélkül.

Ellen White így ír: „Ha Nátánael a rabbik vezetésében bízott volna, nem találta volna meg Jézust. Amit maga látott és tapasztalt, az tette tanítvánná. Így van ez ma is, az előítélet sokakat tart vissza a helyes úttól. Milyen más eredményre jutnának a „jöjj és lásd meg” elv alapján!” (*Jézus élete*, 140–141).

Nem küldhetünk mást magunk helyett. Nem támaszkodhatunk más tapasztalatára. El kell mennünk, és a saját szemünkkel kell meggyőződünk róla. Milyen más lenne az életed, ha tanulmányoznád Isten Igéjét, imádkoznál, és világosságot kérnél a Szentlélektől személyesen magadnak, ahogyan azt Nátánael tette! Aki látta Nátánaelt a fügefafa alatt, az téged is lát.

„Ne önmagatokra nézzetek, hanem Krisztusra... Ha magadnál magasabbra tekintesz, állandóan érezni fogod saját gyöngeségedet, és egyre közelebb kerülsz Jézus Krisztushoz” (*Jézus élete*, 429–493).

Máté 2. fejezetében a bölcsek felnéztek az égre, és egy csillagot pillantottak meg: az Ő csillagát. Felnéztek az égre, és az elsők között köszöntötték a Megváltót. Heródesnek a bölcsekhez intézett szavaiban fontos üzenet rejlik: „Elmenvén, szorgalmasan kérdezősködjetek a gyermek felől” (Mt 2:8).

Szorgalmasan keresed Jézust?

Megtaláltad?

Máté 8. fejezetének leprása jó hírt hallott Jézusról: „Senkit sem utasított el, aki segítségét kérte” (*Jézus élete*, 263). Majd elment, hogy saját maga győzdjön meg róla. Elhatározta, hogy megtalálja a Megváltót. Tudta, hogy a városokba nem léphet be, ezért úgy döntött, hegyi ösvényen lép majd Jézus elé. Jézus volt egyedüli reménye!

Itt a nagy alkalom: meghallotta, hogy Jézus a tó közelében tartózkodik. Tömeg vette körül. Igyekezett a távolból elkapni néhány

szavát. Láta, ahogyan kezét a betegekre teszi – látta, hogy a sánták, vakok és bénák gyógyultan távoztak.

Szívében hit született. Egyre közelebb merészkedett a tömeghez. Figyelmén kívül hagyta a tiltásokat, az emberek biztonságát és a rettegést, amellyel bámulták! Csak arra gondolt, hátha meggyógyul!

Visszataszító látványt nyújtott. A betegség megcsonkította testét. A tömeg iszonyattal hőkölt hátra, amikor meglátta. Az emberek fejevesztve menekültek a közeléből. Egyesek megpróbálták megakadályozni, hogy Jézusig jusson, de hiába. Ment, mint aki se hall, se lát. Nem vette észre az emberek tekintetében az undort. Egyedül Isten Fiát látta. Csak a hangot hallotta, amely életre kelti a holtakat. Utat tört magának Jézushoz, a lábaihoz borult, és felkiáltott: „Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem!”

Jézus ezt válaszolta: „Akarom, tisztulj meg!”

Milyen könnyen befolyásol az emberek magatartása! Ne törődj a véleményükkel! Tekintetedet szegezd Jézusra! Vesd magad lábai elé, mire Ő megszólal: „Akarom, tisztulj meg!” És megújulsz, mert szemlélés közben változunk meg.

Jézus jelenlétében

Akárcsak a leprás, a Márk 2. fejezetében szereplő béna sem reménykedhetett a gyógyulásban.

Betegsége bűnös életének következménye volt. A bűntudat és keserűség fokozta szenvedéseit. Teljesen magatehetetlenné vált. Sehonnan nem remélhetett segítséget, kétségbeesés kerítette hatalmába. De hallott Jézus csodáiról. Megtudta, hogy hozzá hasonlóan bűnös és beteg emberek meggyógyultak. Még a leprások is megtisztultak.

A barátai bátorították: kérje Jézus segítségét. Megígérték, hogy ölben viszik el Hozzá.

Elbátortalanodott, mihelyt eszébe jutott, hogyan betegedett meg. Attól tartott, hogy a tökéletes Orvos nem engedi majd a közelébe. Nem is annyira a test gyógyulása után vágyott teljes szívéből, inkább szabadulásra a bűntudattól.

Mennyire sóvárgott Jézust látni, ha csak egyetlen egyszer is! Mennyire szerette volna, ha vétkeit megbocsátja! Akkor, ha az Úr úgy rendel, nyugodt lélekkel halna meg!

Nagyon vágyott Jézus jelenlétére!

Nem volt vesztegetni való ideje: teste szinte már oszlásnak indult. Megkérte barátait, vigyék el Jézushoz. Ám a házban, ahol Jézus tartózkodott, és a ház körül hatalmas, áthatolhatatlan tömeg gyűlt össze.

Hiába próbálták átverekedni magukat a tömegen. A gutaütött csalódottan nézett körül. Hogyan adhatná fel, amikor ilyen közel került Jézushoz?

A barátai felvitték a ház tetejére, megbontották a cserepeket, és a tetőn keresztül leengedték Jézus lábai elé. A Megváltó belenézett a beteg könyörgő szemébe, és megértette őt.

„És látva Jézus azoknak hitét, monda a gutaütötteknek: Bízál fiam! Megbocsáttattak néked a te bűneid” (Mt 9:2).

Meggyógyította! Megbocsátotta a bűneit! Rendkívüli Isten szeretete, amely jóindulatúan gyógyítja a bűnöst. Ki kételkedhet ezek után a megváltás üzenetében? Ki kételkedhet irgalmában? Igen, elment, hogy saját szemével lássa – semmi sem állhatott az útjába –, és amint az Úr jelenlétébe került, átalakult. Bátorság! Ha ma elmész, hogy saját szemeddel lásd meg Jézust, bűneid megbocsáttatnak.

Uram, ments meg!

Máté is elment, hogy lássa. Attól a pillanattól kezdve a megvetett vámszedő a legodaadóbb misszionáriusok egyike lett. Péter forró vágyat érzett, hogy Mestere elé siessen, amikor közeledni látta a tengeren. Szemét Jézusra szegezve, biztos léptekkel haladt a vízen. Amikor azonban levette Róla tekintetét és észrevette a körülötte dúló elemeket – a szél zúgását, a hatalmas, hömpölygő hullámokat –, félelem fogta el. Újra Jézus felé fordította tekintetét, de egy hullám elválasztotta Mesterétől. Habozni kezdett, hite megingott, és Péter süllyedni kezdett.

„Uram, tarts meg engem!” (Mt 14:30)

Jézus épp mellette állt, és megragadta a karját.

Péter másfelé nézett! Amint levette tekintetét Krisztusról, bajba került. Bárcsak egyikünk sem jutna ilyen helyzetbe!

„Kicsinyhitű, miért kételkedél?”

A meghívás még érvényes: „Jer és lásd meg!” Azonban el kell háritanunk néhány akadályt.

Ellen White írja: „Minden tisztátalan gondolat beszennyezi a lelket, tompítja az erkölcsi érzéket, s közömbösíti a Szentlélek hatását. Elhomályosítja a lelki látást, és az ember nem láthatja Istent... Az önzés miatt nem láthatjuk Istent” (*Jézus élete*, 302). „Az önzés: halál” (uo. 417).

A gondok miatt nem látjuk Istent. Elfelejtetik velünk! Amikor a kísértés forgószele elkap, amikor vihar dúl és a hullámok már-már elnyelnek, magunkban harcolunk – elfelejtjük, hogy van Valaki, aki kész segíteni.

A vallási hovatartozás miatti büszkeség is meggátol abban, hogy lássuk Istent. A farizeusoknak volt szemük, de nem akartak látni.

Jézus jön, megkeres

Az eddigiekben arról volt szó, hogy mi történik, amikor elme gyünk, hogy saját szemünkkel lássuk Jézust. De mi történik, amikor Jézus indul a keresésünkre?

Gondoljunk a következő példákra:

Lázár halott. Mária Magdolna letérdel Jézus lábai elé, aki megkérdezi: „Hová helyeztéték őt? Mondának néki: Uram, jer és lásd meg!” (Jn 11:34).

Jn 11:39-ben verse szerint Márta nem akarja, hogy Jézus lássa Lázár oszlásnak induló testét. A lehetetlen helyzetek azonban nem akadályozhatják meg Isten munkáját. Jézus az égre emelte tekintetét, és a halál meghátrált. A Mindenható jelenlétében a gonosz megsemmisül.

Jézus nem engedi, hogy bármi is közé és gyermekei közé álljon. Amikor közölte tanítványaival, hogy nemsokára meg kell halnia, Péter nem állhatta meg szó nélkül: „Mentsen Isten, Uram! Nem eshetik

ez meg te véled” (Mt 16:22). Jézus erre a legszigorúbb dorgálással illette, amit valaha kimondott: „Távozz tőlem, Sátán!” (Mt 16:23).

„Sátán beékelődött Péter és Mestere közé, hogy a tanítvány szívét ne érinthesse Krisztus érette viselt megaláztatásának látomása. Krisztus szavai nem Péternek szóltak, hanem annak, aki megpróbálta őt elválasztani Megmentőjétől. »Távozz tőlem Sátán» (Mt 16:23). Ne legyen többé ék köztem és tévelygő szolgám között. Kerüljek szemtől szembe Péterrel, hogy felfedjem neki szeretetem titkát” (*Jézus élete*, 415).

A Jelenések könyvében azt olvassuk, hogy „minden szem meglátja Őt” (Jel 1:7). A szem, amely nem akarta látni, nem lesz képes rátekinteni. Kinyitjuk szemeinket, hogy rátekintsünk? A Mester itt van, és hív téged. Hív, hogy jöjj, és lásd meg!

Jó éjszakát!

A New York-i Landale doktor mesélte egyszer, hogy egy keresztény kereskedő balesetben súlyosan megsérült. Kórházba szállították, és miután megvizsgálták, az orvosok kijelentették, hogy már nem sok ideje van hátra. A hír hallatán a kereskedő összehívta a családját.

Először a feleségéhez szólt:

– Drágám, te vagy a legjobb feleség a világon. Hűségesen kitartottál mellettem, bátorítottál. Isten Lelkének ragyogását láttam az arcon. Jobban szeretlek, mint az esküvőnk napján, de most jó éjszakát kell kívánnom. Holnap reggel találkozunk.

Majd legidősebb lányához, Mary-hez fordult. Megfogta a kezét, és ezt mondta:

– Mary, te vagy a legidősebb. Nagyon boldoggá tettél a születéseddal. Annyira örülök, hogy keresztény vagy! Ne feledd, hogy nagyon szeretlek, de most jó éjszakát kell kívánnom. Jó éjszakát, Mary!

Ezután Péterhez fordult:

– Fiam, büszke vagyok rád. Kész férfi vagy! Maradj mindig ilyen jó és tiszta. Jó éjszakát, fiam!

Carl következett, de a fiú rossz társaságba keveredett, és rossz útra tért. Sok csalódást okozott a szüleinek. Az apa Hettie-t szólította meg:

– Drága kislányom, a születésed olyan derűt hozott az életünkbe, mint egy tavaszi nap. A lelkünk csordultig van bájos énekeddel. Nagy örömet szerezted azon a napon, amikor átadtad szívedet az Úrnak. Jó éjszakát, gyermekem, holnap reggel újra látjuk egymást!

Végül magához intette Carl-t, és könnyes szemmel búcsúzott el tőle:

– Carl, ígéretes fiatalember vagy. Azt reméltük, hogy jóra való ember lesz belőled. Ugyanolyan lehetőségeket biztosítottunk neked, mint a fivérideknek, ha nem többet. De csalódást okoztál. Az út, amelyre léptél, a romlásba vezet. Visszautasítottad az Úr figyelmeztetéseit. Fiam, mindezek ellenére, szeretlek, de most, Carl, ég veled! Ég veled! Örökre búcsúzom!

Carl megragadta apja kezét, és sírva mondta:

– Apa, a többieknek jó éjszakát kívántál, tőlem örökre búcsúzol?

– Fiam, mi mind ismerjük és szeretjük az Urat. Az Úr visszatér, és viszontlátjuk egymást, de te – más utat választottál. Ég veled, Carl, ég veled!

Carl térdre rogyott apja halálos ágya mellett, és bűnbocsánatért könyörgött az Úrhoz. Nem akarta feladni a reményt, hogy egykor újra találkozik az apjával.

– Ha őszintén imádkoztál, akkor Isten meghallgatott, és elfogad. Hála Istennek, hogy jó éjszakát kívánhatok neked! Jó éjszakát, fiam!

És Carl az evangélium szolgája lett.

Ha életutadra árnyékot vet a halál, és el kell válnod szeretteidtől, mit mondasz nekik: *Jó éjszakát!* vagy *Ég veled!?*

A Mester itt van, és hív téged.

Kér, hogy jöjj, és lásd meg.

Megbeszélendő kérdések:

1. Minek a szemlélése köti le a figyelmedet?
2. Amit láatsz, arra készted, hogy dicsőséget és tisztességet szerezz Istennek? Ha nem, kész vagy-e letenni bűnödöt Jézus lába elé és megkérni Őt, hogy segítsen lemondani róla, és így tekinteted csak Jézuson függjön?
3. Akárcsak a leprásnak, arra van a legnagyobb szükségünk, hogy egyedül Jézusra nézzünk. Ő a mi példaképünk. Olyan emberekkel vett körül, akiktől segítséget és tanácsot kaphatsz?
4. Tapasztaltad Isten gondviselését és szeretetét az életedben?

TARTS KI ISTEN OLDALÁN!

Bibliai utalás: Jak 3:13; 4Móz 14:18-24

Egy vasárnapi napon, május 18-án, két hónapi szakadatlan figyelemztetés után, amit gyakori földmozgások, ismételt gázkitörések a hegy kráteréből, füstölgés előzött meg, kitört a Washington állambe-
li híres Szent Ilona tűzhányó.

Az eseményhez kapcsolódó és nyilvánosságra hozott adatok ijesztőek. A kitörés robbanóereje felért egy ötvenmillió tonnás TNT (trinitrotoluol) bomba erejével, az okozott kár pedig egy ötven megatonnás hidrogénbomba okozta rombolással. 2500-szor erősebb légnyomást okozott, mint a Hirosimára ledobott bomba. 260 négyzetkilométernyi területet tarolt le oly kietlenné, mint a holdbéli tájak. Annyi fát pusztított el, amennyi 200.000 ötszobás faház építéséhez lenne elegendő. Huszonkét embert ölt meg, és hatvanat eltűntnek nyilvánítottak. Egy tévéhír szerint annyi vulkáni hamut lövellt a levegőbe, hogy a Föld minden lakójára fejenként egy tonna jutna.

Elképesztő egyesek naivitása. Azt hiszik, hogy csak másokat érhet szerencsétlenség. Turisták tucatjai gyűltek a hegy köré, semmibe véve a vészjeleket. A Szent Ilona tűzhányó füstölgött, hamut szórt a levegőbe, több tízszer megrázta és megrengette a földet. Azonban nem vették komolyan a vészjósló jeleket. Egy Szent Ilona-hegyi menedékház tulajdonosa – a 84 éves Harry Truman – nem volt hajlandó elhagyni az otthonát. Ezt mondta: „A hegy azt tehet, amit akar. Nem tud megijeszteni vagy elűzni.” Ma Harry és híres menedékháza több mint tízméteres vulkáni láváréteg alatt nyugszik. Nyolcvan emberrel együtt Harry kockára tette az életét, és vesztett.

Emberek millióit kapta el az asztrológia, jóslatok, a hatodik érzék, varázslás, jövendőmondás, hamis vallás és sok más sátáni csapda iránti érdeklődési hullám.

Az emberiség leborul Sátán előtt. Hatalmas embertömegek hajolnak meg bálványok, tehát a Sátán előtt, de az Úr azt parancsolja, hogy maradj állva.

Tíz kém indult el lelkesen kikémleni az Ígéret Földjét. Negyven napon át keresztül-kasul bejárták Kánaán földjét, az országot, amelyet Isten népének szánt. Ám csüggedten, elkeseredve tértek vissza. A nép elámult az óriási szőlőfűrt és a kékem hozta többi gyümölcs láttán. *Ez valóban tejjel és mézzel folyó föld* – gondolták magukban az emberek. *Milyen csodálatos Isten! Mire várunk? Menjünk, foglaljuk el Kánaánt!*

– Nem! Nem tudjuk elfoglalni! – mondták a kékem. – Az ott lakók nagyon erősek. Óriások! Óriások laknak ott!

Isten népe elcsüggedt. Az emberek sírva fakadtak, de amikor búsan megindultak sátraik felé, egy hangot hallottak:

– Várjatok!

Józsue és Káleb volt, két állhatatos, buzgó férfi.

– Az Úr velünk van! Ne féljete! Az élő Istent szolgáljuk. Tartsatok ki Isten oldalán!

– Nem! Nem! Óriások élnek ott!

Csupán két ember tartott ki az Úr mellett.

Tarts ki te is az Úr oldalán! Lehet, hogy ijesztő óriásokkal találod szembe magad: a barátaid viselkedésével, a munkahelyeddel, örökölt szokásokkal. De a világegyetem Istene veled van! Tarts ki az Ő oldalán!

A próba

Isten népe megfélelkezett Istenről. Most botladozva szelte át az 1500 km-es sivatagot, hogy Babilonba jusson, abba az országba, amely Izrael gyermekeit rabigába hajtotta.

Nabukodonozor király harminc méter magas aranszobrot állíttatott fel. A tömeg körülállta a szobrot, majd kiadták a parancsot: „Boruljatok le, és imádjátok az arany állóképet.” Mindenki imádta, Isten

népe, Izrael királya és papjai is. Isten népe letérdelt egy bálvány előtt. Volt azonban három fiatalember, akik nem felejtették el Istent, és állva maradtak. Három fiatal nem volt hajlandó letérdelni a bálvány előtt. Három fiatal ragaszkodott Istenhez.

A fiatalokat Nabukodonozor király elé idézték, aki megparancsolta: „Imádjátok az állóképet, vagy meghaltok!” Aki viszont ragaszkodik Istenhez, semmitől sem riad vissza. Ezt válaszolták: „Nem szükséges válaszolnunk neked... Nem fogunk leborulni az arany állókép előtt, amelyet felállítottál!”

Megfogták és bevetették őket a tüzes kemencébe. Ezeket az ifjakat, akik előtt ott volt az élet, halálra ítélték őket. De inkább a halált választották, minthogy letérdeljenek egy bálvány előtt. Nabukodonozor elsápadt, amikor benézett a kemencébe és meglátta benne az élő Istent. Kihívta a három ifjút. A bálványról mindenki megfélemedezett. Az élő Isten jelenlétében a bálványok feledésbe merülnek.

Szolgálj az élő Istennek! Tarts ki az Úr mellett! Mindenütt Isten figyelmeztető jeleit látjuk. Jelek vesznek körül. Amikor a világ Sátánt imádja, te maradj Isten oldalán!

Néhány hónappal ezelőtt egy keresztség alkalmával felhívást intéztem a gyülekezethez. Arra számítottam, hogy egy-két felnőtt jön majd előre biznyságot tenni, de meglepetésemre, három fiatal lány állt fel. A felnőttek féltek a nyilvánosságtól, de ez a három kislány nem.

A mi életünkben is vannak óriások, ám ne ijedj meg! Bálványokkal találkozol, de ne borulj le előttük! Ne imádd Sátánt! Maradj Isten oldalán!

Józsue vagy Káleb vagy? Sidrák, Misák vagy Abednégóként élsz?
Tarts ki Isten mellett!

Megbeszélendő kérdések

1. Értelmezzétek a következő mondást: „A tettek ékebben beszélnek a szavaknál.”
2. A felolvasásban megemlített bibliai személyek közül ki a példakép? Miért?
3. Isten oldalán akarsz maradni? Tetteid azt bizonyítják, hogy Isten oldalán állasz?

VALÓBAN LÁTSZ?

Bibliai utalás: Mt 25:31-46; Jel 3:15-18

A jerikói vak Bartimeusról szóló beszámoló szomorú történet, ám végkifejlete örömteli. Nagyon fontos elbeszélés, mert kijelöli, milyen lépéseket kell megtennünk a Jézushoz vezető úton.

Mk 10:46 versében ezt olvassuk: „És Jerikóba érkezének: és mikor Ő és az Ő tanítványai és nagy sokaság Jerikóból kimentek, a Timeus fia, a vak Bartimeus, ott ült az úton, koldulván.”

A vak nagy bajban volt: fogyatékosága miatt nem tudta megkeresni betevő falatját. Koldulnia kellett a túlélésért. Tökéletesen tudatában volt kiszolgáltatottságának.

Még csak néhány nap volt húsvétig, és ilyenkor sok ember haladt el a Jeruzsálembé vezető úton. Itt volt a nagy alkalom a pénzkeresésre.

Bartimeus forgalmas helyet keresett, hogy jól kihasználhassa a lehetőségeket. A legjobb hely az út szélén volt, nem messze a város kapujától.

Bartimeus nem született vakon. Az élet nagy reményekkel kecsgettette, de most vak volt. Mindenki fényes kilátással születik, aztán megvakul. Lehet, hogy volt olyan időszak az életedben, amikor láttál, ám most vak vagy. Az is lehet, hogy mindig vak voltál.

Ha nem ismerjük be hibáinkat és hiányosságainkat, forgalmas, „jó” helyre kell ülnünk. Lehet, hogy az út szélére kell telepednünk, amelyen az Istent szolgáló emberek járnak el. Háttha Jézus elhalad mellettünk.

Mk 10:47-ben olvassuk: „És amikor meghallá, hogy ez a Názáreti Jézus, kezde kiáltani mondván: Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!”

Bartimeus korlátjainak tudatában élt: fogyatékos volt, és nem tudta, honnan kaphatna segítséget. A tömeg nyüzsgésében meghallotta

Jézus nevét, és szívében halvány reménysugár gyúlt. Amikor hallotta, hogy Jézus arra jár, lelkében valami történt, mert bizakodóan kiáltozni kezdett: „Dávidnak Fia, köszörülj rajtam!” (Mk 10:47).

Hihetetlen! Vak volt, akinek a mozgását korlátozta fogyatékosága. Még sosem hallotta Jézust beszélni, nem is láthatta, de elég volt az a pár szófoszlány. A hite ugrásszerűen megnövekedett, amikor kiáltozni kezdett „Dávid Fia” (a Messiás egy másik neve) után.

Jézus körül állandóan egészséges emberek nyüzsögtek, akik látták és hallották Őt. De számukra Jézus csak egy csodatevő volt, aki kenyeret és halat adott enniük, meggyógyította őket, ha meghűltek, olyan személy volt, akivel kellemesen töltötték a szabad idejüket, de semmi esetre sem a *Messiás*.

Lehet, hogy a vakság áldás. Ha látnál, valószínűleg megelégednél a kenyérrrel és hallal, és nem ismernéd fel Isten Fiát. Fontos felismerünk szükségleteinket.

Valóban látsz?

Jel 3:17 verse így szól: „Mivel ezt mondom: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és meztelen.” Szörnyű állapot! Nem vagy tudatában szükségleteidnek, sem korlátjaidnak sem tehetetlenségednek.

Azt hiszed, hogy látsz és gazdag vagy, de meztelenül jársz, mert valójában olyan szegény vagy, hogy nincs pénzed ruhákra, és oly vak, hogy még azt sem látod, hogy meztelen vagy.

Annyira nem vagy tudatában szörnyű állapotodnak, hogy nem veszed észre: szükséged van Istenre.

Jn 9:41 versében ezt olvassuk: „Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök; ámde azt mondjátok, hogy látunk: azért a ti bűnötök megmarad.”

Bartimeus eleget hallott ahhoz, hogy rájöjjön: maga a Messiás, Isten Fia halad el mellette. Rimánkodni kezdett Jézusnak mint az egyetlennek, aki segíthet rajta: „Köszörülj rajtam!”

„Könyörülj rajtam!”

Amikor az ördög a kétségbeesés és csüggedés sötét vermébe vet, amikor hited meggyengül, és úgy érzed, hogy Isten sem segít rajtad, kiáltsd: „Jézus, könyörülj rajtam!”

„Isten mindenhol jelen van; hall minden kimondott szót, és meghallgat minden imát, ismeri minden lélek fájdalmát és csalódását, tudja, hogyan bánnak az apával, az anyával, a nővérrel, a baráttal és az embertárssal. Szeretete, irgalma és kegyelme folyamatosan árad minden szükséglet kielégítésére... Nyugodtan, félelem nélkül élhetünk – gondoskodik rólunk (*Isten fia és leányai*, 163).

Istenünk hatalmas!

„És sokan feddik vala őt, hogy hallgasson; de ő annál jobban kiáltja vala: Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!” (Mk 10:48).

Hallgass! Jézussal járunk, és éktelen zajt csapsz! Nem tudsz civilizáltan viselkedni? Karöltve járunk Jézussal, te pedig zavarasz minket. Hallgass! Az emberek Jézussal együtt rótták az utakat, de amikor váratlan helyzetek álltak elő, egyedül próbálták megoldani. Jézussal jártak, de nem tudták elviselni, hogy valami zavarja őket. Nem is változtak meg! Jóindulatú emberek voltak, de az értékrendjük felborult. Istennek sok gyermeke tévesztett célt, mert mások megszólták – de nem Bartimeus! Továbbra is Jézusra összpontosított, és egyre hangosabban kiáltozott.

Nem hagyta, hogy bármi is elvonja a figyelmét. A nagy csalónak sok fortélyja van, még az egyébként jó dolgokat is felhasználja, hogy figyelmünket elterelje. Az apró dolgokat felfújja, mint egy meleg levegővel teli léggömböt, aztán Jézus és közénk állítja. Elbűvölten bámuljuk a léggömb színeit és megfélelkezünk Jézusról! Megfélelkezünk a lényegről. Egyszer aztán a léggömb kipukkan, és döbbenet vesszük tudomásul, hogy már nem ismerjük fel Jézust. Ne hagyj, hogy bárki vagy bármi Jézusnál fontosabbá váljék.

Mk 10:49 ezt mondja: „Akkor Jézus megállván mondá, hogy hívják elő. És előhívják vala a vakot, mondván néki: Bízzál; kelj föl, hív tégedet.”

Jézus meghallja a szükségben levők panaszát. Sosem túl elfoglalt vagy sietős, hogy ne legyen ideje rád.

Jézus megkérte a körülötte levőket, hogy hívják oda Bartimeust. Figyeljük meg, hogyan változik meg az emberek beszéde Jézusnak köszönhetően. Korábban uralták a helyzetet, saját üzenetüket közölték és ráripakodtak Bartimeusra: „Elhallgass, zajt csapsz, zavarasz!” Most pedig ugyanezek az emberek Jézus kérésére Isten üzenetét közvetítik Bartimeusnak: „Bízzál; kelj föl, hív tégedet!”

Teljesen megváltozik minden, amikor Isten elküld, hogy hirdessük üzenetét!

Te milyen üzenetet hirdetsz? A saját üzenetedet? A neked fontos dolgokat? Ha saját üzenetedet hirdeted, és azt, ami foglalkoztat, elűzöd az embereket Istentől, vissza a sötétségbe, ahonnan jöttek. Amikor azonban Isten küld, hogy hirdesd üzenetét, bátorítod az embereket, hogy keljenek fel, és jöjjenek hozzá.

A válasz

„Bízzál; kelj föl, hív tégedet.”

Mk 10:50 folytatja: „Az pedig felső ruháját ledobván, és felkelvén, Jézushoz méne.”

Isten üzenete válaszra vár. A vak eldobta ruháját, felugrott, és Jézushoz szaladt. Személyes tapasztalatra volt szüksége Jézussal. Nem elég *tudni* Jézusról. Jézus legyen minden tettünk indítórugója!

„És felelvén Jézus, monda néki: Mit akarsz, hogy cselekedjem veled? A vak pedig monda néki: Mester, hogy lássak” (Mk: 10:51).

Ez volt élete nagy esélye. „Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?” Kérj bármit! Bartimeus jól tudta, hogy mire vágyik. Tudta, hogy mire van legnagyobb szüksége, és gondolkozás nélkül rávágta: „Mester, hogy lássak.”

„A vakok sötétben tapogatóznak. Nyissátok fel szemeiket... emelkedjetek fel a munka fenségéhez. Szűk látókörű terveiteket, korlátolt elképzeléseiteket ne vigyétek be munkamódszereitek közé” (*Evangelizálás, 553*).

Látni akarok! Lk 19. fejezetében azt olvassuk, hogy nem sokkal az eset után Jézus egy másik emberrel is találkozott, aki szintén látni akart: Zákeussal. A 3. vers azt írja, hogy „igyekezők Jézust látni, ki az”. Akárcsak Bartimeus esetében, az emberek Zákeusnak is útját állták. Nem látta tőlük Jézust. Netalán valakinek útjában állsz, aki látni szeretné Jézust? Megakadályozol valakit abban, hogy Jézushoz jöjjön? Ha igen, állj félre az útból! Amikor tekinteted Jézusra szegezed, nem tűrheted, hogy valami vagy valaki zavarja a látványt. Zákeus elszánt-sága, amivel látni akarta Jézust, találékonyságra készítette, s megfedkezett társadalmi helyzetéről.

A 4. vers elmondja, mit tett ezután: „És előre futván felhágott egy eperfügefára, hogy Őt lássa; mert arra volt elmenendő.”

Semminek sem szabad meggátolnia abban, hogy Jézust lássuk. Zákeus alig várta, hogy lássa Őt. Ez a tekintélyes, jómódú, de alacsony növésű ember felmászott egy fára, úgy ahogy volt, drága öltözetében. Nem törődött azzal, hogy bepiszkolhatja magát. Minden áron látni akarta!

Te is látni akarod Jézust? Vágysz látni őt? Annyira forró a vágyad, hogy nem érdekel, hogy mit mondanak rólad mások?

Térjünk vissza a vak meggyógyításának történetéhez. „Eredj el, a te hited megtartott téged. És azonnal megjött a szemevilága, és követte Jézust az úton” (Mk 10:52).

Válságos idöket élünk, és nyomorultak, nyavalyások, vakok és me-zítelenek vagyunk (Jel 3:17). Jel 3:18 versében Jézus felajánlja: „Szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss.”

Sokunk szíve már nem fogékony az evangélium iránt. Lelkesedésünk lelohadt. Pedig Jézus hamarosan eljön! Ha nem kéred Jézust, hogy adja vissza látásodat, nem fogod tisztán látni Őt, amikor viszatér a felhőkön.

Hívd segítségül Jézust, és meggyógyítja látásodat. Kövesd mindenhová, és soha többé nem leszel vak.

Megbeszélendő kérdések:

1. Melyek azok a dolgok az életünkben, amelyek miatt mások nem látják Jézust? Vannak az életedben gondok, amelyekről még nem tudsz?
2. Milyen lehetőségeid vannak másoknak megvallani Krisztust? Kész vagy teljesíteni küldetésed, megragadni és kihasználni az alkalmat?

KEDD

A NÉMA KIÁLTÁS

Bibliai utalás: Mt 5:16; 1Pt 2:12

(További tanulmányozásra: Zsolt 34:1-9.18)

Hajnalodott. A nap felkelt a bársonyos felhők mögül, és az Olajfák hegyének gerince napsugárban fürdött. Egy ifjú haladt lefelé a hegyen a templom irányába. Amint közeledett a városhoz, a madarak csicsergését lassan elfedte a város zaja, majd a templomban gyülekező hívek hangja.

Az ifjú – Jézus Krisztus – belépett a templomba és helyet foglalt. Tanítani kezdte az embereket. Beszédét egy csoport ember zavarta meg; nagy lármával csődültek be az épületbe. Jézus elé özönlöttek és a lábai elé vetettek valakit, majd hirtelen csend támadt. Jézus előtt egy tépett ruhájú fiatal nő hevert. Reszketett a félelemtől.

Jn 8:4-5 verseiben azt olvassuk, hogy a farizeusok így szóltak Jézushoz: „Mester, ez az asszony tetten kapatott mint házasságtörő. A törvényben pedig megparancsolta nekünk Mózes, hogy az ilyenek köveztessenek meg: te azért mit mondasz?”

Jézus letérdelt, és írni kezdett a földre. A farizeusok még kihívóban ismételték meg kérdésüket: „Mondd, mit tegyünk vele?”

Jézus felemelkedett, és egy követ vett a kezébe. A nő félelmében összegömbölyödött, szemét behunyta és várta a halált. De Jézus a követ a farizeusok felé nyújtotta, és így szólt: „Aki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ” (7. vers).

A hozzá legközelebb álló farizeus mozdult is elvenni a követ, de keze félúton magállt. Ráébredt a Megváltó szavainak jelentésére. Keze erőtlenül lehullott, s tekintetét a földre szegezve távozott. Egy más után lehajtott fejjel mind elsomfordáltak. Jézus magára maradt

Mária Magdolnával. A nő vádlói eltűntek. Jézus sem vádolta őt, mert nem ítélni, hanem megváltani jött a világot.

Mária Jézusra emelte szomorú és könnyes szemeit; túl riadt volt ahhoz, hogy megpróbáljon felállni. Majd elhangzottak Jézus ajkairól a csodálatos szavak: „Én sem kárhoztalak: eredj el és többé ne vétkezzél!” (Jn 8:11). Jézus megbocsátotta Mária bűneit, bátorította: győzze le a bűnt, életét tisztítsa meg a vétektől.

Mária Magdolna olyan fiatal nő volt, aki a zsidó törvények szerint halált érdemelt volna. Bűnei annyira súlyosak voltak, hogy már nem tudott szabadulni tőlük. Jézus szeretettel bánt vele: kinyújtotta kezét, feloldozta Máriát a bűn bilincseiből, esélyt adott neki az újrakezdésre.

Barátaim, Jézus minden bűnt megbocsát, akármilyen súlyos is lenne. Ne hagyjuk, hogy a bűn megkötözzön! Nem bízhatunk magunkban. Egyedüli reményünk Jézus Krisztus. Hét ördögöt űzött ki Máriából, és minket is megszabadíthat Sátán karmai közül.

Irgalmában Jézus megbocsátott Máriának, akinek a szíve megtelt hálával és szeretettel. Végre valaki, aki nem ítélte el, aki kész volt segíteni rajta.

Az ezután következő héten Jézus sokszor tért be a betániai kis házba, ahol Mária a családjával lakott. Ott az Úr nyíltan beszélhetett, nem volt szükség példázatokra. Mária győzelmének titka: Jézus lábainál ült, és nagyon figyelt, nehogy egyetlen szót is elszalasszon.

Nővérét, Mártát az étel elkészítése foglalta le, és panaszkodott Jézusnak, hogy mindennel neki kell foglalkoznia. Mártához hasonlóan sokan vannak, akik lelkesen vetik bele magukat az egyházi tevékenységekbe, de sajnos szem elől tévesztik Jézust. Sokszor annyira lefoglalnak a vallásos tevékenységek, hogy megfeledkezünk az evangélium lényegéről. Itt az ideje, hogy törődjünk lelkünk üdvével, és üljük Jézus lábaihoz Mária mellé. Ott találunk üdvösséget, reményt Jézus lábánál, miközben életadó szavait hallgatjuk.

Egy másik bibliai elbeszélésből még többet tudhatunk meg e fiatal nő izgalmas történetéből. Ezúttal nagy bánat sújtja: fivére, Lázár meghalt.

Úgy tűnik, hogy Jézus szándékosan késett. Mária és Márta magukra hagyva szenvedtek. Mégsem voltak egyedül. Jézus kegyelme megvigasztalta őket. Jézus együtt szenvedett velük.

Barátaim, Jézus nem hagy minket magányosan szenvedni. A válságban mindig mellettünk van. Amikor bánkódunk, neki is fáj. Vigasztal, együtt érzően és szeretettel lelket önt belénk. Soha nem vagyunk egyedül. Jézus sem tudja már sokáig elviselni világunkban a sok szenvedést és keserűséget. Nagyon szeretne eljönni értünk és magához venni, de még nem vagyunk erre felkészülve. Mikor kezdünk el vele beszélgetni? Meddig kell még várnia ránk?

Mária gyászolt, és nem tudta, hogy Jézus megérkezett. Márta szólt neki e szépen csengő szavakkal: „A Mester itt van, és hív téged” (Jn 11:28).

Jézus ma itt van, és hív téged. Ne tétovázz! Kövesd Mária példáját: „Mihelyt ez hallá, felkelt hamar és hozzá ment” (29. vers). „Mária azért, amint oda ért, ahol Jézus volt, meglátván Őt, az Ő lábaihoz esett” (32. vers) szomorúan.

Így kellene tennünk, amikor bajban vagyunk: hozzuk gondunkat Jézus lábához. Ő megért. Igazán törődik velünk. Ez nyilvánvalóan kitűnik a 35. vers szép és megható szavaiból: „Könnyekre fakadt Jézus.”

Barátaim, Jézus mindenkit őszintén megért. Tudja, milyen nehézségeken mégy keresztül, és gondja van rád, mert nagyon szeret. Senki sem túl megkeseredett, hogy a názáreti ács ne tudna rajta segíteni. Szelíd és irgalmas szíve csordultig van a szenvedők iránti együttérzéssel. Együtt sír a sírókkal és örül az örülőkkel. Epedve sóvárog utánunk. Lehet, hogy úgy érzed, nincs szükséged Rá, de gondoltál-e valaha arra, hogy talán neki van szüksége rád?

Egy másik alkalommal a Simon házában megterített ünnepi asztalnál találkozunk Máriával. Minden pénzét balzsamozásra való drága kenetre költötte, mert megtudta, hogy Jézus saját közelgő halálát emlegette.

Szinte magam előtt látom, ahogyan Mária kenetet vásárol a kereskedőtől. Szegényes ruháit látva a kereskedő egy olcsó mirhával telt edényt vesz elő.

Ám Mária megkérdezi:

- Finomabb keneted nincs?
- Dehogynem, de 2000 lejbe kerül.
- Jobb árud is van ennél? – érdeklődik makacsul.
- Igen, van egy különleges és rendkívül drága mirhás kenetem, de 3000 lej az ára. Mária, nem tudod megfizetni! Királyok számára készítik!

Mária egy pillanatig gondolkodik: *A király számára készítik! Az életem Királyának!* Érti, hogy nem is tudna olcsóbbat vásárolni, mert szíve csordultig van hálával. A Király iránti szeretetből minden pénzét erre a drága kenetre költi.

Miután az értékes szelencét feltörte, a kenetet Jézus fejére és lábaira töltötte. Majd letérdepelt, és sírva törölgette Jézus lábait könnyeitől nedves hajával. A mirhával együtt a szívét is odaadta. Tette a mennyei forrásokból táplálkozó szeretet bizonyítéka volt, azé a szereteté, amely szívét elárasztotta.

Nincsen alabástrom szelencénk, amelyből mirhát önthetnénk Jézus fejére, de sírunk-e Annak lábainál, akit vétkeinkért átszegeztek? Hét ördögöt kell kiűznie belőlünk, hogy megtanuljuk úgy szeretni, ahogyan Mária szerette! Ez az egyedüli reményünk ezekben az időkben!

Mária életének végső eseményei gyorsan peregtek. Újra szomorúnak, nagyon bánatosnak látjuk. Mestere, aki annyira szerette – aki a bűnből megszabadította –, a kereszten függ. A szíve összetört. Mária a kereszt lábánál sír.

Majd a sírnál látjuk viszont. Az éjszaka beálltával Mária Magdolna egy ideig még Mestere nyughelye mellett üldögélt, és fájdalmas könnyeket ontott annak sorsa felett, akihez szívből ragaszkodott. Vasárnap hajnalban asszonyok indultak a sírhoz, hogy a Megváltó testét bebalzsamozzák. Mária Magdolna érkezett meg elsőnek, és amikor látta, hogy a követ elgördítették, elszaladt értesíteni a tanítványokat.

Majd követte Pétert és Jánost a sírhoz. A két tanítvány visszatért Jeruzsálembe, de ő hátramaradt. Komoran nézte az üres sírt, amikor két angyalt pillantott meg. „Asszony, mit sírsz?” – kérdezték tőle. „Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hová tették Őt” – válaszolta.

Mária megfordult, és könnyektől fátyolos szemei egy harmadik alakra tévedtek. A férfi megszólította: „Asszony, mit sírsz? Kit keresel?”

Mária a férfit a kertésznek vélte, ezért ezt válaszolta: „Uram, ha te vitted el Őt, mondd meg nékem, hová tetted Őt, és én elviszem Őt (Jn 20:15).

Az idegen erre dallamos hangján nevéen szólította: „Mária!”

Nem volt már idegen! Közelebb lépett, hogy jobban szemügyre vegye, és felismerte benne a feltámadt Krisztust. Odaszaladt hozzá, és lábai elé vetette magát. „Rabbóni!” – kiáltotta.

Röviddel ezután jelentette a jó hírt a tanítványoknak.

Milyen sokan sírnak Máriához hasonlóan, és kérdezik, hol a Megváltó! Nekik Jézus kérdését kell feltennünk: „Mit sírsz? Kit keresel?”

Mellettünk áll, de a könnyeinktől nem látjuk. Beszél hozzánk, de nem értjük. Emeljük fel a fejünket, nyissuk ki a szemünket, és nézzünk Rá, hogy füleink meghallhassák szavát!

Jézus kiolthatta volna a Mária szívében pislákoló reményt, de nem tette. Felemelte a kétségbeesésből és züllésből. Mária hétszer hallotta Krisztust, amint megdorgálta a szívét és elméjét uraló démonokat. Hallotta, amint esedezik érette Atyja előtt, és Mária győzött Krisztus ereje által.

Mária volt az, aki a lábaihoz telepedett, és tanult tőle.

Mária volt az, aki a drága kenettel megkenete fejét, és könnyekkel áztatta lábait.

Mária volt az, aki a kereszttel alátámasztotta a sírig.

Mária volt az, aki elsőnek érkezett a feltámadás reggelén a sírhoz.

Mária volt az, aki elsőnek jelentette feltámadását.

Mária Magdolna volt talán a legbűnösebb ember, akivel Krisztus munkássága ideje alatt találkozott. Mégis Ő maradt a Megváltó közvetlen közelében, amikor megfeszítették.

Jézus ismeri mindenki helyzetét. Lehet, hogy ezt gondolod: *Én vagyok a legnagyobb bűnös.* Lehet, hogy igazad is van, de minél vétkeesebb vagy, annál nagyobb szükséged van Jézusra. Nem úz el magától egyetlen kesergő lelket sem, aki megbánta, amit tett. Nem fed fel

előttünk minden titkot, de bátorít és hív. Ingyen bocsát meg minden hozzá folyamodónak, és meggyógyítja őket.

Barátaim, Jézus hív titeket, ahogyan Máriát is hívta. Kövessük Mária példáját tudva, hogy egy bűn sem túl nagy ahhoz, hogy Ő meg ne bocsássa. Vessük magunkat a Megváltó lábai elé, öntözzük lábait könnyeinkkel, és adjuk át neki mindenünket, amink csak van. Kérjük, hogy szabadítson meg a bűntől, vezessen győzelemre, ahogyan Ésa 1:18 versében megígérte: „No jertek, törvénykezzünk, azt mondja az Úr! Ha bűneitek skarlát-pirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú.”

Mária Magdolna történetéből megtudjuk, *mi a teendőnk*. Nem ülhetünk ölbe tett kézzel, várva, hogy ugyanazt éljük át, amit ő. Munkához kell látnunk. Életünket ne a szavak, hanem a tettek határozzák meg. Sokszor túl sok időt töltünk a tervezgetéssel ahelyett, hogy a terveket a gyakorlatban is megvalósítanánk. Nincs időnk órákat tölteni a tervezgetéssel. Itt a cselekvés ideje! Jézus hamarosan eljön! Ne veszteged az idődet tervezgetéssel! Megtörténhet, hogy annyi ideig tervezgetjük, miként juthatnánk a mennybe, hogy soha nem érünk oda! Cselekedj, és Isten kipótolja terveid hiányosságait!

Megbeszélendő kérdések:

1. Jézus így szólt Máriához: „Eredj el, és többé ne vétkezzél!” Ezzel azt mondta, hogy személyesen is küzdenie kell bűnei ellen. Hogyan vállalsz részt az egyházi vagy társadalmi tevékenységekben?
2. Mit teszel, hogy mások előtt is kimutasd Jézus iránti szeretetedet? Mások is látják, hogy szereted, vagy elrejtet az emberi tekintetek elől?
3. Mondj legalább három olyan dolgot, amit megtehetnél Jézusért, hogy teted nyomán emberek nyerjék el az örök üdvösséget!

TÉNYLEG SZÁMÍT?

Bibliai utalás: Mt 25:14-30; Jel 19:11-16

Néha felvetődik bennem a kérdés: valóban értjük hitvallásunk jelentőségét? Valóban értjük, hogy mi történik körülöttünk? Tudjuk, hogy mi történik körülöttünk? Vajon igazán ismerjük Istent?

Amikor Jel 19:11-19 verseit olvasom, megremegek, miközben elképzelem a világegyetem Istenét! Megremegek a gondolattól, hogy mi, keresztények úgy viselkedünk vele, mint egy gerinctelen lényel, akitől elvárjuk, hogy alkalmazkodjék vágyainkhoz, elgondolásainkhoz, vallásunkhoz, hamis tanításainkhoz, tiszteletlenségünkhöz és tudatlanságunkhoz. Így kezeljük az élő Istent!

Felfogjuk, hogy kivel van dolgunk? Az élő Istennel!

Amikor az Úr szól, nincs jogunk szavaiban kételkedni – habozni. Hangosan és meggyőződéssel kell kiáltanunk: „Így szól az Úr!”

Mégis ez az Isten ugyanaz, aki gyermekké lett érettünk. Miért?

Részesei vagyunk egy nagy küzdelemnek, amit nem tudatosítunk magunkban. Jel 12:7-9 verseiben megtudjuk, hogyan kezdődött ez a küzdelem: „És lőn az égben viaskodás: Mihály és az ő angyalai viaskodnak vala a sárkánnyal; és a sárkány is viaskodik vala és az ő angyalai; De nem vehetének diadalmat, és az ő helyük sem találtaték többé a mennyben. És vetteték a nagy sárkány, ama régi kígyó, aki neveztetik ördögnek és a Sátánnak, ki mind az egész föld kerekességét elhitesi, vetteték a földre, és az Ő angyalai is Ő vele levettetének.” „Mihály” az a cím vagy rang, amelyet Jézus Krisztus a mennyei seregek parancsnokaként visel. Amikor háborúba indul Lucifer és a sötétség erői ellen, akkor Krisztus a Mihály nevet viseli.

Talán azt képzeljük, hogy ez a konfliktus valamiféle békés vetélkedés, ami valahogy így zajlik:

- Lucifer, bocsáss meg, hogy zavarlak. Lennél szíves elhagyni a mennyet? Hálás lennék érte.
- Hogyne, Mihály, ha már ilyen szépen megkértél...

Vagy:

- Elnézést, Gábiel, de meg szeretném kísérteni ezt az embert.
- Csak tessék, Sátán, nem nagy ügy; később majd megpróbálom visszatéríteni a helyes útra.

Barátaim, egészen másról van szó. Lk 10:18 versében a következőket olvassuk: „Látám a sátánt, mint a villámlást lehullani az égből.” Lucifert olyan lendülettel dobták le az égből, hogy zuhanása a becsapódó villámhoz hasonlított.

Érdekes, hogy Jézus hadvezéri címét Júd 1:9-ben is használja: „Pedig Mihály arkangyal, mikor az ördöggel vitatkozván Mózes teste felett vetélkedett, nem mert arra káromló ítéletet mondani, hanem azt mondá: Dorgáljon meg téged az Úr!” Miért? Valószínűleg döntő vitáról lehetett szó – olyan parázs vitáról, hogy Jézus seregével együtt érkezett a Sátánnal való összecsapásra. A jó és a gonosz között kozmikus háború dúl.

Ellen White így ír: „A két sereg között vívott harcok ugyanolyan valóságosak, mint az e világi hadseregek közötti összecsapások, és e lelki küzdelem kimenetelének örök következményei vannak” (*Pátriárkák és prófétákban*, 176).

Az *Evangelizálás* című könyvében ezt mondja: „A nagy küzdelmet, amely a láthatatlan felek között zajlik, a hűséges és hitszegő angyalok közötti harcot nem értjük úgy, ahogyan kellene. Minden emberért jó és gonosz angyalok harcolnak. Nem képzeletbeli küzdelem ez. Nem egy megjátszott harcban veszünk részt”.

A *Bizonyságtételek* első kötetében Ellen White ezt írja: „Az Úr megmutatta, hogy Sátán nem uralhatja az elmét, ha az ember nem engedi át neki önként. Akik letérnek a helyes útról, nagy veszélyben vannak. Eltávolodnak Istentől és kivonják magukat angyalai védelme alól, és Sátán, aki állandóan azon van, hogy a lelkeket elpusztítsa, megkezdi

hitető munkáját. Ezek a lelkek vannak a legnagyobb veszélyben; és ha észreveszik a veszélyt s megpróbálnak ellenállni a sötétség erejének és szabadulni Sátán csapdájából, nem lesz könnyű dolguk. Sátán területére merészkedtek, és Sátán a magáénak követeli őket. Azonnal összeszedi minden erejét, segítségül hívja teljes gonosz hadseregét, hogy egyetlen lelket is kiragadjon Krisztus kezéből. Akik alkalmat adtak Sátánnak, hogy megkísértse őket, azoknak kétségbeesett erőfeszítéseket kell tenniük szabadulásuk érdekében. De amint tesznek valamit a maguk érdekében, az Úr angyalai, akiket megszorítottak, a segítségükre sietnek. Sátán és angyalai sem akarják zsákmányukat elveszíteni. Harcolnak, küzdenek a szent angyalokkal, és a küzdelem nagyon heves. Azonban, ha a megtévedtek tovább imádkoznak, és mély alázattal beismerik bűneiket, a sokkal erősebb angyalok győznek, és kiragadják őket a gonosz angyalok hatalmából” (301).

Kinek az oldalán állsz ebben a küzdelemben? Csupán külső szemlélő vagy? Egész biztosan nem! Sokan nincsenek helyzetük tudatában.

„Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijövéél, megszenteltelek; prófétának rendeltelek a népek közé” (Jer 1:5).

Isten már születésed előtt ismert. Szolgálatra hívott el, még mielőtt a világra jöttél volna. Sokan bizonytalankodva kérdezik: „Mit akar az Úr tőlem?” Kérdezd meg az Urat magát!

„Bölcsé teszek, és megtanítlak téged az útra, amelyen járj; szememmel tanácsollak téged” (Zsolt 32:8).

„De mikor az Istennek tetszett, ki elválasztott engem az én anyám méhétől fogva és elhívott az ő kegyelme által, hogy kijelentse az ő Fiát én bennem, hogy hirdessem Őt a pogányok között: azonnal nem tanácskoztam testtel és vérel” (Gal 1:15-16).

Tanácskozz Istennel a feladatodról; tudja, mi a szándéka veled. Eszt 4:14-ben így olvassuk: „És ki tudja, talán e mostani időért jutottál királyságra?”

Isten kiválasztott, hogy a föld történelmének utolsó napjaiban élj. Van valami, amit csak te tehetsz meg, és senki más. Vannak emberek, akiket csak te tudsz elérni. Isten bízik benned. Feladatot bíz rád, ame-

lyet nem bízhat másra. Ne töprengj azon, hány talentumod van, nem ez a fontos. Az számít, hogy meg van benned az, amire szükséged van Isten akaratának teljesítéséhez. Megáldott minden szükségessel. Tudd meg tőle a feladatod, és láss hozzá az elvégzéséhez. Ne kérdezd, hogyan leszel képes elvégezni, csupán annyit mondj, hogy hajlandó vagy Érte dolgozni. Te vagy a harcos, akire seregének szüksége van, hogy a Sátán elleni nagy küzdelemben Érte és Vele együtt harcoljon. Csatlakozol?

Az ördög megpróbál elbátortalanítani és olyan körülményeket teremteni, amelyek megakadályozzák hivatásunk betöltését. Hogyan dolgozik az életünkben és az egyházban? Téves üzeneteket küld, hogy hamis képet alakítsunk ki Istenről, és ne értsük meg Őt, akinek szolgálunk.

Sátán a világegyetem Istenét misztikus lényvé fokozza le, akit nem feltétlenül kell tisztelnünk. Belépünk az Úr házába és elfelejtjük, hogy a világmindenség Istene jelen van. Tréfálkozunk, hangosan beszélgetünk, miközben az angyalok szégyenükben, hogy így meggyalázzuk Istent, eltakarják arcukat. Elkésünk az istentiszteletekről, amelyek különleges alkalmi Isten dicsőítésének. Amikor pedig végre megérkezünk, késésünkre hivatkozva nem énekelünk. Sátán kacag rajtunk – tudja, hogy a Júdabeli Oroszlánt vesszük semmibe.

Az ördög élvezi, ha ezt suttozhatja fülünkbe: „Ne légy keresztény! A keresztények gyenge emberek.” El kell ismernünk, hogy ez néha igaz. Láttatok már a tévében testileg és lelkileg is gyenge keresztényeket? Néha legszívesebben rájuk kiáltanék: „Van-e gerincetek? Egy keresztény nem ilyen!” Azok a keresztények, akik a máglyán himnuszokat énekeltek, nem voltak gyengék. A keresztények, akik a világ történelmének utolsó napjaiban élnek, és akik még életükben látni szeretnék a visszatérő Jézust, nem lesznek gyenge emberek. Egyetlen gyenge ember sem lép be a mennybe. Ésa 1:18 versében olvasuk: „No jertek, törvénykezzünk, azt mondja az Úr!” Jöjjetek! Gyertek, beszéljünk meg! Jöjjetek, ahogy vagytok. Megváltoztatlak!

Ekkor odalép Sátán és így szól: „Csak nézz magadra! Rendbe kell szedned az életedet!” Nem a jó magaviseletünknek köszönhetően üd-

vözülünk, hanem Jézussal való kapcsolatunk révén. Mi nem tudunk változtatni magunkon, de ha időt szánunk Jézusra, átalakulunk.

Sátán meg akar győzni, hogy a világ csodálatos, a vallás pedig unalmas. Ha neked is ez a véleményed, akkor jó lesz sietned, mert már nem sok időd van hátra! Ha igazi kalandra vágysz, csatlakozz a keresztény sereghez és kezdj el igazán élni!

Sátán sokszor mentegetőzésre ösztökél: „Nem tudok nyilvánosság előtt prédikálni. Nem tudok az emberekkel elbeszélgetni.” Még nem találkoztam senkivel, aki azt mondta volna, hogy nem tud pletykálni. Van szád? Használd!

Gyakran hallom a fiatalokat, amint azt mondják, hogy túl fáradtak felkészülni a szombatiskolára, az ifjúsági szombatra, nem tudnak imádkozni. Jézus komolyan kérlelte a tanítványokat, hogy imádkozzanak Vele, de elaludtak: olyan fáradtak voltak! Sátánnak sikerült meggátolnia őket, hogy imádkozzanak Megváltójukért. Túl fáradt vagy, hogy megfelelően felkészülj? Most már tudod, hogy kinek a műve, ha fáradtnak érzed magad! Állj ellen Krisztus ereje által!

„Senki közületek ne kicsinyelje le küldetésünk fontosságát, és ne ássa alá olcsó és gyenge tervekkel a munkát, amely révén az emberekhez eljuttatjuk az igazságot” (*Bizonyságtételek Dél-Afrikának*, 10).

Sátán gyakran rávesz arra, hogy a vezetőktől várjuk a cselekvést, mert akkor hiába várunk, továbbra sem történik semmi. „Aki a harc téren van, az kockázatot vállal. Ne gondolja, hogy minden lépésnél a központ utasításaira kell várnia” (*uo.*).

Máskor Sátán a gyülekezet szervezésével foglalja le időnket, és elrabolja tőlünk azzal, hogy mindent megteszünk, „amit kell”. Illendően öltözködünk, megfelelő modorban beszélünk, tizedet adunk, kiveszük a részünket a gyülekezeti tevékenységekből – s közben megfeledkezünk vallásunk Istenéről. Megfeledkezünk a kereszténység Uráról. Sátán minden időnket lefoglalja vallásos könyvek, a Próféta-ság Lelkének olvasásával, csakhogy ne olvassuk a Bibliát. Elolvassuk, hogy mit írtak a Bibliáról, és elfelejtjük elolvasni a „szerelmes levelet”, amelyet Isten az embereknek címzett, külön mindenkinek.

Sokszor hallom a bizottsági üléseken Sátán hangját: „El kell távoítanunk sorainkból a bűnt.” Azt állítjuk, hogy Sátán ellen harcolunk, miközben Isten gyermekeit Sátán karjaiba kergetjük. Barátaim, küzdjünk az ellen, ami Isten gyermekeit elűzi Isten házából. Isten minket bízott meg azzal a feladattal, hogy gyermekeit hazavigyük magunkkal a mennybe. Nem hagyhatjuk őket magukra e föld harcterén.

Sátán azzal érvel, hogy Isten gyilkos: megöli az embereket, majd magához veszi őket a mennybe. Hogyan kereshetnék vigaszt valakinél, aki kioltotta a számomra oly drága lény életét? Jézus sír, amikor valaki meghal, hiszen saját gyermekéről van szó. Krisztus nem pusztít el senkit, ellenben a Sátán igen.

Sátán el akarja hitetni velünk, hogy Istenünk szigorú, komor, és nincs humorérzéke. A gyülekezetben néha azt tanítják, hogy nem kellene nevetnünk vagy tréfálkoznunk. Ki teremtette a majmokat? Ki teremtette a játékos, hancúrozó báránycskákat? Ki teremtette a farkukat kergető kismacsckákat? Isten.

Barátom, szánj időt Isten megismerésére és megértésére. Így lesz eredményes harcosa. Mindent biztosít, hogy teljesíthesd elvárásait. Nem számít, hogy egy vagy több képességed van. Bízj magad a vezetésére, és erejével hatalmas dolgokat fogsz véghezvinni Érte.

Elmélkedésre szánt kérdések:

1. Lehet, hogy túl fiatalnak vagy túl idősnek érzed magad Jézus barátságára. Magyarázd meg, hogy miért nem számít az életkor!
2. Ha meggyőződésed, hogy Jézus hamarosan eljön, hiszed-e azt is, hogy mindent megad, ami szükséges az Érte való munkához? Eddig milyen módon használt fel az Ő szolgálatára?
3. Határozd el még ma, hogy Krisztus rendelkezésére állsz. Képességeidtől függetlenül, Jézus megad mindent, amire szükséged van, hogy Érte dolgozhass.

LÁTHATATLAN SZEMEK

Bibliai utalás: Jel 2:1-7

A Jelenések könyvéből vett idézet első felében az Istenért tett cselekedetekről esik szó, amelyek nagyon fontosak; egyesek véleménye szerint elégségesek a jó kereszténységhez. Ez azonban nem mindig igaz. Megtörténhet, hogy tevékeny tagja vagy gyülekezetednek, és mégsem dolgozol Istenért, épp ellenkezőleg: elűzöd az embereket Istentől. Nem a tettek számítanak, inkább az, ami a lélekben van. A híres igehirdető, Dwight L. Moody mondta: „Száz emberből egy olvassa a Bibliát; a másik kilencvenkilenc azzal van elfoglalva, ki a keresztény közöttük.” Csak a lélekben lakozó krisztusi szeretet változtathat meg; még él-e benne Jézus szeretete?

János kijelenti Jel 2:4-5 verseiben: „De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad. Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz.”

Kezdetben az efézusi gyülekezetet egyszerűség és buzgóság jellemezte. A tagok szívesen cselekedték Isten akaratát, mert a Megváltó szívükben lakozott. Leghőbb vágyuk az volt, hogy a megváltás jó hírét a világ legtávolabbi sarkaiba is eljuttassák. Krisztus iránti szeretetük aranyláncként fonta egybe és indította őket dolgozni városról városra.

Milyen megható az újonnan megtértek lelkesedése! Egy ideig a bűn mocsarában vergődtek kétségbeesetten, a boldogság, nyugalom és béke után tapogatóztak a sötétben, és rá kellett ébredniük, hogy reményeikben csalatkoztak. Hányszor hitték, hogy végre megtalálták a boldogságot! De mindig csalódtak, mert kiderült, hogy

útjuk zsákutcába vezetett. A napi események gyakran tépik fel az éjszaka folyamán a régi sebeket. Az ember rémülten kiáltja: „Nem bírom tovább! Kihez forduljak? Uram, miért hagytál el? Miért hagytál magamra?”

Isten válaszol: „Fiam/leányom, nem hagytalak el! Te taszítottál el magadtól. Hányszor akartam segíteni rajtad, védeni, ahogyan a kotló védelmezi kicsibéit, de nem hagytad!”

Döbbenet és kétségektől gyötörve az ember porba hull azzal az elhatározással, hogy újból megpróbálja, de ezúttal másként. Hátha most sikerülni fog. Bizakodva indul az igazság keresésére. Jézus hívja. Az ember ámulva nézi a szemei előtt feltáruló szépséget. Egyik csoda követi a másikat. A frissen megtért nem fél, mert az Úr vele van. A múlt eltűnik. Várja a Jézussal töltendő jövő, amelyben sohasem lesz többé egyedül. Megtörténik a legnagyobb csoda: az ember megszabadul a bűn mocsarából, a menny lemossa róla a sarat, és új ember lesz Krisztusban!

Az újonnan megtért most Szentlélekkel telve, biztosan lépdel, mint az afrikai nők, akik a fejükön két, vízzel színültig telt edényt visznek, amelyből ki-ki loccsan a víz. Szemei csillognak az örömtől, amikor belép a gyülekezetbe: találkozik Isten népével. Bizakodva halad a padok között, ám döbbenet tapasztalja, hogy a gyülekezet halott! Lehetetlen! Ez nem lehet igaz!

Lelkesedése elillan. Körülnéz: itt-ott egy-egy fénylő arc küldi feléje meleg mosolyát. A többiek közönyös szemmel merednek rá, tekintetüktől megremeg. Mások belépnek a gyülekezetbe, levetik magukat a székre, mint ahogy egy kanál burgonyapüré pottyan a tányérba, és várják, hogy a lelkész nyakon öntse őket egy kis szósszal. Emberünk kővé mered a padban. Szinte a semmiből megjelenik valaki, és a fülébe súgja:

– Bocsánat, ez az én helyem.

Az új hívő zavartan feláll és a kijárat felé indul. Barátnője szintén csalódottan követi. Az ajtóban egy jóindulatú nőtestvér állítja meg, aki mindenáron a lelkész segítségére akar lenni: – A gyülekezetbe nem jövünk kisminkelve!

Tanúja vagy az egésznek, és legszívesebben felkiáltanál: „Uram, mi történik a népeddel?”

Igen, a hitalapelveink helyesek. Igen, megvetjük a hamis tanítást, és nem tűrjük az isteni elvekhez hűtlenekeket. Igen, lelkesen törünk előre. De ez még nem elég. A rideg és törvényeskedő vallás nem vonja az embereket közelebb Krisztushoz, mert szeretet és kegyesség nélküli vallás. Amikor új megtértek csatlakoznak hozzánk, telve Krisztus iránti buzgósággal, bizonyos hangok ezt mondják: „Kínos ez a lelkesedés! De hát csak most jöttetek, majd beleszoknak!” Jézus nem akarja, hogy „beleszokjanak”. Épp ellenkezőleg! Nekünk kellene viszatérnünk az elveszített első szeretethez.

„Emlékezem reád, gyermekkorod ragaszkodására, mátkaságod szeretetére, amikor követtél engem a pusztában, a még be nem vett földön” (Jer 2:2). Jézus nosztalgiával emlékszik vissza erre az időre. Milyen jó lenne, ha mindenki hagyná, hogy az Úr megváltottassa, és ugyanazt tenné, mint hajdanán! A gyülekezetben néha olyan rideg a hangulat! Első szeretetünk kihalt. Kezdetben a hívők meglátogatták rokonaikat, barátait, szomszédaikat, hogy szeretettel újságolják el nekik, mit jelent számukra Jézus.

Rendkívüli időket élünk. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy ne valljunk magasrendű életelveket. Krisztushoz kell hasonlítanunk és jellemünket felkészíteni az örökkévalóságra.

„De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad (Jel 2:4).”

A célunk ugyanaz maradt, de elvesztettük lelkesedésünket. Az újonnan megtért első szeretete mély, teljes és lángoló. Ennek a lelkesedésnek nem kellene elapadnia, amint ismereteink nőnek, ahogyan egyre több fényt kapunk. Szeretetünknek fel kell forrósodnia, amilyen mértékben Urunkat egyre jobban megismerjük.

„De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad. Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz” (Jel 2:4-5).

Miért? Mert amikor egymástól eltávolodunk, Krisztustól is távolodunk. Össze kell tartanunk. Álljunk ki egymás mellett. Ne hagyjuk, hogy Sátán a pokol árnyait a fiatalokra vesse. Egységben az erő!

„Térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz” (Jel 2:5).

Értjük, hogy mit akar az Úr ezzel mondani? Milyen gyertyatartóról van szó? Mivel elhagytuk az első szeretetet, visszavonja tőlünk az evangélium fényét.

„Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem töröm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevééről az én Atyám előtt és az Ő angyalai előtt” (Jel 3:5).

Kinek a nevééről teszek vallást? Mt 10:32-33 szerint: „Valaki azért vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt; aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt.”

Ki vallja meg Krisztust az emberek előtt? Az, aki kereszténynek vallja magát? Nem! Azok, akik igazán keresztények. Akik Ahhoz méltón élnek, akinek nevét viselik. A megújult szív legforróbb vágya, hogy a Megváltóról másoknak is beszéljen. Jézus várja, hogy elfogadjuk megbocsátását és szeretetét. Fogadjuk el még ma!

„De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.”

Közületek némelyek nemrég házasodtak össze. Mások néhány éven belül megházasodnak. Milyen a kapcsolatotok? Látható-e benne Jézus? Hadd hasonlítsam a két ember közötti első szerelmet az Isten és ember közötti első szeretethez.

Salamon jó tanácsot ad Péld 5:15.17 verseiben: „Igyál vizet a te kútból, és a te forrásod közepiből folyóvizet... Egyedül tieid legyenek, és nem az idegenekéi veled.”

Ezután következik a jól ismert szövegrész: „Legyen a te forrásod áldott, és örvendezz a te ifjúságod feleségének. A szerelmes szarvas, és kedves zerge; az ő emlői elégítsenek meg téged minden időben, az ő szerelmében gyönyörködjél szüntelen” (18-19 vers).

Miért sír annyi fiatal nő éjszaka? Miért fáj annyi fiatal férfi szíve? Miért hagyják a „szerelmes szarvasok”, hogy idegen vadászok oltsák szomjukat forrásukból? Miért lesz beszenyezve egyes fiatalok ágya? Teljesen megfeledkeztetek a szép szerelemről, amelyet Isten boldogságotokra szánt?

Egyesek ezzel védekeznek: De én szeretem ezt az idegen férfit (vagy nőt)! A szerelem szent. Nem lehet rossz abban, hogy szeretek.” A mások boldogtalanságára épülő szerelem viszont hamis, alapja bizonytalan. Az igaz szerelem boldoggá teszi a feleket. Lehet, hogy igazad van: szereted azt a férfit; de ő szeret-e téged, vagy csak fizikailag vonzódik hozzád? A nőnek nemcsak teste van, hanem lelke is, amely elismerésre vágyik. A Tízparancsolat a szerelem tíz szabálya. A szerelem megengedi a másik félnek, hogy megőrizze kapcsolatait szeretteivel. Ha ezt nem teszi lehetővé, akkor az nem szeretet, hanem gyűlölet. Valóban példaképei vagyunk a világnak hitvestársi kapcsolatunkban? Nem arra gondolok, hogy minek állítjuk magunkat, hanem hogy kik vagyunk. Sajnálom, hogy ezt kell mondanom, de sokakat a mi tetteink tartanak távol Istentől.

„Mert sokan járnak másképpen, kik felől sokszor mondtam néktek, most pedig sírva is mondom, hogy a Krisztus keresztségének ellenségei” (Fil 3:18). Pál sírva mondja e szavakat, amiből arra következtethetünk, hogy keresztényekről van szó. Ha ezek az emberek a kereszt nyílt ellenségei lettek volna, vagy tagadták volna Krisztus bűnből megváltó halálát, akkor nem jelentettek volna veszélyt az egyházra. De Krisztus követőinek vallották magukat, miközben életük azt bizonyította, hogy nem ismerik az evangélium erejét.

A 19. versben azt olvassuk, hogy az ilyenek a földiekkel foglalják le magukat. Jak 4:4 verse pedig azt mondja, hogy a világ barátsága ellenségeskedés Istennel. Az erkölcstelen élet nem lehet más csak ellenségeskedés Istennel, mert Krisztus azért halt meg, hogy megszenteljen. Olyanok akarunk lenni, mint a meszelt sírok, amelyek kívülről szépek, de belül tele vannak a halottak csontjaival és undoksággal? Hogyan menekülünk meg a pokol tüzétől?

Miért adjuk el magunkat az ördögnek ilyen olcsón? Miért sebezük meg barátainkat? Miért hozunk szégyent a családukra? Miért ártunk Isten ügyének? Miért kockáztatjuk az örökkévalóságot Jézussal? Uram, irgalmazz nekünk!

Ha lesújt a bűntudat, megtérünk-e, és az Úrhoz sietünk irgalomért? Kérjük, hogy gyógyítsa be a másoknak okozott sebeket, ha ez egyáltalán még lehetséges!

Egymás közti kapcsolataitok legyenek tiszták. Az emberek lássák meg Jézust a kapcsolataitokban. Ne feledjétek, hogy valaki állandóan a nyomotokban van. Az ördög leselkedik rátok, és csak az alkalmat várja, hogy zsákmányul ejtsen és barátságaitok miatt másokat is eltávolítson Istentől. Kérem Istent, hogy baráti kapcsolataitokban megízleljétek a menny örömét.

Megbeszélendő kérdések:

1. Mit látnak az emberek, amikor rád néznek? Látják-e benned Jézust? Ha nem, mit tehetnél, hogy megváltozz?
2. Van-e értelme jót tenni, ha senki sem lát? Beszéljétek meg, hogy milyen jutalomra számítottok, amikor valami jót cselekedtetek (elismerést az emberek vagy Krisztus részéről?).
3. Ha eddigi életed nem volt szent, Jézus megváltoztathatja. Ne feledd, hogy Ő hű, és megadja, amit kérünk tőle. Beszélj Jézussal itt és most, és kérdd, hogy változtassa meg életedet jó irányba.

EGYSZERŰ ÉS IGAZ

Bibliai utalás: 1Kor 2:1-2; Péld 3:1-8.19

A filiszteusok addig kínozták és sanyargatták a zsidókat, míg azok teljesen kétségbeestek. Hogyan szabadulhatnak meg a filiszteusoktól? Elfelejtették!

Elfelejtették, hogy az élő Isten segíthet rajtuk. Manoah és felesége Czórában, egy kis városban laktak, közel az ellenség – a filiszteusok – területéhez. De hűségesek voltak Istenhez.

Egy nap egy férfi jó hírral lepte meg Manoah feleségét: „Fiad születik, egy rendkívüli fiúgyermek; aki megszabadítja Izraelt!” A gyermektelen nőnek e szavak élete legjobb hírért jelentették: fia születik! Szaladt is a férjéhez elújságotni a történeteket. Manoah egyik ámulatból a másikba esett, és mert félt, nehogy helytelenül neveljék a gyermeket, letérdelt, és imában az Úrtól kért tanácsot.

„Kérek, Uram! az Istennek amaz embere, akit küldöttél volt, hadd jöjjön el ismét hozzánk, és tanítson meg minket, hogy mit cselekedjünk a születendő gyermekkel” (Bír 13:8).

Isten különleges feladattal szeretne volna megbízni ezt a fiút. A gyermek anyjának jutott az a szerep, hogy segítsen fiának az Istentől kapott egészséges életmód elvei szerint élni, és úgy nevelje gyermekét, hogy az betölthesse hivatását, amiért a világra jött.

Minden anyának és apának térden és alázatosan kellene kérnie Isten tanácsát: „Hogyan neveljük a születendő gyermeket?” Nem volt elegendő, hogy a megígért gyermek jó genetikai örökséggel szülessen. Gondos nevelésre és helyes szokások kialakítására volt szükség.

Sámsonnak már kicsiny gyermekként el kellett sajátítania a mértékletesség erényét és az önuralmat. Csak kevesen vannak tudatában

annak a hatásnak, amit a táplálkozási szokások gyakorolnak egészségükre, jellemükre, hasznavehetőségükre és örök sorsukra.

Manoah nem tudta, ki volt a férfi, aki utasításokkal látta el. Egy kecskegödölyét áldozott neki, majd a férfi az oltár lángjában felszállt a mennybe. Akkor jutott csak eszébe a felhő- és tűzoszlop, amely Izraelt a pusztában vezette, és rájött, hogy a férfi Isten Fia volt.

Manoah felkiáltott: „Láttuk az Istent!”

Veled is beszélt Isten? Láttad Istent, és hirtelenjében nem fogtad fel, mi történt? Most is beszél hozzád?

Sámson azért született, hogy *Istennek* éljen.

Születése után röviddel Manoah és felesége észrevették, hogy rendkívül erős fiuk van. Czóra közel volt a filiszteusokhoz, és Sámson megbarátkozott velük. A gyermekkorában és serdülő éveit alatt kötött barátságok árnyékot vetettek egész életére. Beleszeretett egy timnáti filiszteus lányba, és feleségül vette.

De Sámson arra született, hogy *Istennek* éljen.

Felnőttként már válaszolnia kellett volna a Menny hívására. Épp amikor hűségesebbnek kellett volna lennie, döntött úgy, hogy szövetezik Izrael ellenségével. Nem gondolkozott azon, vajon ez a házasság segíti-e majd őt az Úrért végzett szolgálatában. Sem azon, hogy így jobban el tudja-e érni a célt, amiért született. Isten bölcsességet ígért minden embernek, aki Őt tiszteli. De azok esetében, akik csak saját vágyaik kielégítésével törődnek, nem teljesítheti ígérteit.

Sokan haladnak Sámson nyomdokain. Sok fiatal házasodik össze olyan személlyel, aki nem hisz Istenben és nem követi, és nem kérdezik meg Istent, ha jól tesznek-e. Sátán becsapja és tévútra vezeti Isten gyermekeit. Ráveszi őket, hogy híveivel kössenek szövetséget.

Sámson azért vett feleségül filiszteus lányt, mivel hűtlen volt Istenhez. A lány az esküvői ünnepség befejezése előtt már hűtlennek bizonyult Sámsonhoz. Ekkor üzent Sámson hadat a filiszteusoknak. Összefogdosott háromszáz rókát, farkuknál fogva párosával összekötözte őket, egy-egy fáklyát kötött rájuk, és a filiszteusok búzájába eresztette az állatokat; ezzel hatalmas kárt okozott. Dühében, amiért a filiszteusok kegyetlenül meggyilkolták a feleségét, Sámson több

filiszteust megölt. A filiszteusok serege keresésére indult. Életüket féltve honfitársai megkötözték Sámson, és átadták az ellenségnek. Az Úrnak Lelke szállta meg Sámson, eltépte a köteleket, amellyel megkötözték, és egy szamár állkapcsával ezer filiszteust megölt. Majd így szólt: „Szamár állcsontjával seregeket seregre, szamár állcsontjával ezer férfit vertem le.”

Sámson hatalmas erejű férfi volt. Önteltté vált és elfelejtette, hogy Isten vezette győzelemre. Isten azonnal emlékeztette gyengeségére azzal, hogy szomjazni hagyta. Sámson ekkor rádöbbsent, hogy Istentől függ, és Hozzá kiáltott. Az Úr kettéhasított egy sziklát, amelyből víz fakadt.

Sámson azért született, hogy Istennek éljen.

Később azonban lábbal tiporta a szövetséget. Áthágta a nazireusok törvényét: szeszes italt ivott. Felfedte titkát Delilának, és Bír 16:20-ban a Biblia legtragikusabb szövegeinek egyikét olvashatjuk: „mert még nem tudta, hogy az Úr eltávozott őtőle.”

Delila rákiáltott: „Rajtad a Filiszteusok, Sámson!” (Bír 16:9). Felébredt, és azt gondolta, hogy eltépi a köteleket ahogyan eddig is tette, de ereje elhagyta, és a filiszteusok megvakították.

Sámson azért született, hogy Istennek éljen.

Isten kiválasztott embere – az, akit Isten hősnek szánt – szem elől tévesztette szent elhívását. Most gyengén, vakon az ellenség közönséges rabszolgája volt. Hol tévedett? Sámson több időt töltött az ellenséggel, mint Istennel. Szövetséget kötött az ellenséggel. A börtönben végre volt ideje magába tekinteni: rátalált igazi önmagára, és visszatért Istenhez.

A filiszteusok saját istenüknek tulajdonították a Sámson felett aratott győzelmet. Elégedettségükben Izrael Istenével dacolva lakomát szerveztek Dágon tiszteletére. A templomban és a teraszon tömeg tolongott. Ünnepe volt!

Sámson Dágon isten hatalmának szimbólumaként vezették a templomba, a tömeg pedig örömjongásban tört ki. A harc többé nem Sámson és a filiszteusok között dúlt, hanem az élő Isten és Dágon, a halisten között. Vajon ezúttal Sámson engedni fog, és hagy-

ja, hogy Isten felhasználja? Tudta, mi folyik körülötte. Tudta, hogy eddig nem engedelmeskedett az isteni parancsnak. Rádöbbsent, hogy ezzel milyen nagy fájdalmat okozott Istennek.

Fáradtnak tette magát és engedélyt kért, hogy nekitámaszkodhasson a templom két tartópillérének. Sámson most alázatosan imádkozott: „Uram, Isten, emlékezzél meg kérlek én rólam, és erősíts meg engemet csak még ez egyszer, óh Isten! Hadd álljak egyszer bosszút a Filiszteusokon két szemem világáért!” (Bír 16:28).

Átkarolta az oszlopokat, és amint újra lüktetni érezte Isten erejét a karjaiban, felkiáltott: „Hadd vesszek el én is a Filiszteusokkal!” (Bír 16:30).

Sámson minden erejét összeszedve megrántotta az oszlopokat, és a tetőzet leszakadt. Az épületben mindenki meghalt. Az élő Isten győzedelmeskedett.

„Hadd vesszek el én is a Filiszteusokkal!” A férfi, aki azért született, hogy Istennek éljen...

Kedves fiatalok, azért születtetek, hogy Istenért éljete.

Sámsonhoz hasonlóan vakon jöttetek ma Isten elé, mert saját döntéseitek megcsonkítottak. Jézus azt mondja, hogy még nem késő Érte élnetek.

Azért születtetek, hogy *Istenért éljete.*

Nagy szeretetében Isten kitartóan hívogat. Ha már nincs időtök Istenért élni, döntsétek el: *meghaltok Érte.*

Megbeszélendő kérdések

1. Sámson élete Isten iránti hű vallomás kellett volna hogy legyen, ám Ő több ízben is megakadályozta, hogy Isten véghez vigye vele kapcsolatos tervét. Volt-e életében olyan helyzet, amikor kifejezte hitét Isten iránt?
2. Életed tükrözi hitedet, vagy olyan hitetlen, mint a Sámsoné? Beszéljete arról, miként tükrözi életünk meggyőződésünket!
3. Ha ma választanod kellene a Krisztusért való élet vagy halál között, mit választanál? Beszéljete meg, hogy melyik lenne nagyobb áldás nekünk és a környezetünknek.

NE CSÜGGEDJ, CSAK ELŐRE!

Bibliai utalás: 1Kor 9:24-27

(További tanulmányozásra: 1Tim 4:12; 2Tim 2:1-7.15;
2Tim 3:1-8; 2Tim 4:1-5)

Naponta hallunk gyenge fiatalokról, akik az élvezetek csapdájába esnek, és akiket a kísértés harapófogója összezúzott. Vajon igaz lenne? Bele kell törödnünk, hogy az advent fiatalság gyenge? Nem tudok belenyugodni ebbe a gondolatba. Bízom a fiatalságban. Isten bízik bennük, hiszen fontos feladatra választotta el őket, amelyet e korban kell elvégezniük. A gyenge, gerinctelen fiatalok [az egyházban] jelentéktelen kisebbséget képeznek a világ adventista fiatalságához képest. Itt az idő, hogy a legtöbbjük állást foglaljon és a világ észrevegye, hogy azok a fiatalok, akiknek kapcsolatuk van Istennel, nem hátrálnak meg a sötétség erőinek támadásai előtt.

Rengeteg a kísértés! Hogyan állhat ellen az ifjúság? Elemezzük néhány bibliai fiatal életét, hogy megértsük, hogyan sikerült kitartaniuk.

József

Gyermekkorában Józsefet istenfélelemre és Isten iránti szeretetre tanították. A nemes elvek mélyen beleivódtak elméjébe. Az Újtestamentum hangsúlyozza a zsenge korban kapott nevelés fontosságát: „És hogy gyermekségedtől fogva tudod a szent írásokat, melyek téged bölccsé tehetnek az üdvösségre a Krisztus Jézusban való hit által” (2Tim 3:15).

József csupán tizenhét éves volt, amikor elszakították családjától, és a rabszolga-kereskedők pogány országba vitték. Az úton emlékeztetébe idézte az apjától tanultakat, és elhatározta, hogy hűséget

fogad szülei Istenének. Teljesen átadta magát Istennek, és imádkozott, hogy az Úr is legyen vele. Eltökélte, hogy mindenben hű lesz az Úrhoz.

Szorgalmasan dolgozott, hogy az egyiptomiak kegyét elnyerje, de elveit soha nem titkolta. Nem szégyellte vallását, és soha nem rejtette véka alá, hogy az élő Istent imádja. Isten iránti hűsége volt élete horgonya.

Bár a pogány vallást fényűzés, kultúra és királyi pompa varázsa jellemezte, József ennek bűnei és kísértései közepette is állhatatos maradt.

Egy napon viszont Józseffel szörnyűség történt. Gazdájának fiatal és szép, a szerelem művészetében jártas felesége megkörnyékezte őt kacér szépségével, és bűnre csábította.

Józsefet váratlanul érte a csábos kísértés. Hogyan állt ellen? A csábításra nagyon jól illenek Salamonnak a Péld 7:15-19 verseiben levő szavai: „Azért jövék ki elődbe, szorgalmasan keresni a te orcádat, és reád találtam! Paplanokkal megvettem nyoszolyámat, egyiptomi szövésű szőnyegekkel. Beillatoztam ágyamat mirhával, áloessel és fahéjjal. No foglaljuk magunkat bőségesen mind virradtig a szeretetben; vigadjunk szerelmeskedésekkel. Mert nincs otthon a férjem, elment messze útra.”

A nő suttogásai ingerlőek voltak, ő pedig olyan szép és vonzó! Göndör, dús fürtjei a vállára omlottak. József fejében a gondolatok és az érzések vágató vadlovak módjára kergették egymást. Elvei, a kilátásban levő élvezet és az Isten iránti hűség hirtelen forgatagként dúltak az agyában. A nő ajkai vágyakozva hívogattak, de a hűség is hangos szóval tiltakozott. Az asszony tekintete uralni igyekezett Józsefet, és ez lelke mélyén lángpallosként érezte magába fúródni a két választási lehetőséget: titkos viszony, kegy, jutalom, hihetetlen élmények vagy megvetés, börtön és valószínűleg halál.

Hátralevő élete e döntéstől függött. Az angyalok borzasztó aggodalommal kísérték a jelenetet. József elméjében győzött az elvek és az Isten iránti szeretet: „hogyan követhetném hát el ezt a nagy gonoszságot és hogyan vétkezném az Isten ellen?” (1Móz 39:9).

Az angyalok ujjongtak örömben: „József hűséges maradt Istenhez!” Bármit teszünk, bárhol vagyunk, Isten jelenlétében élünk.

József nem akart visszaélni gazdája bizalmával, függetlenül az ezzel járó következményektől. Jelleme még a börtön sötétjét is beragyogta. Nem hagyta, hogy letörje a csüggedés. Nem kesergett a maga baján, inkább enyhíteni igyekezett a többi fogoly szenvedését. Egy idő múlva ő lett a börtön gondnoka.

Isten keze hamarosan megnyitotta a börtön kapuit. Nem sok idő múlva a fáraó ámulattal jelentette ki: „Találhatnánk-e ehhez hasonló férfit, akiben az Isten lelke van?” (1Móz 41:38). József harmincévesen lett miniszterelnöke a nemzetnek, amely abban az időben a föld legerősebb nagyhatalma volt. Nem felejtette el Istent. Neki köszönhetően a fáraó és Egyiptom főemberei felfigyeltek az igaz Istenre, és az egyiptomiak megtanulták tisztelni az isteni elveket.

Nem kell kivonulnod a világból, hogy keresztény lehess! Bárhová mégy, a vallásodat magaddal viheted.

Dániel

Egy tizennyolc éves fiú a barátaival és másokkal együtt ezeröttszáz kilométert tett meg Babilonig, ahová rabszolgaként hurcolták el. Jeruzsálemben Isten Igéjét tanulmányozták, és jó szokásokat sajátítottak el. A babiloni kiképző program végeztével, amikor a különböző vezető tisztségek betöltésére más jelöltekkel együtt vizsgáztatták őket, azt olvassuk, hogy „mindnyájuk között sem találtak olyan, mint Dániel, Ananiás, Misael és Azariás” (Dán 1:19).

Mi volt a titkuk? Hittel bölcsességért imádkoztak, és annak megfelelően éltek, amit el szerettek volna nyerni. Megfelelő magatartást öltöttek ahhoz, hogy elnyerjék Isten áldását. Vele jártak, akárcsak Énok (*Próféták és királyok*, 486).

Amikor a király álmodt, a babiloni bölcsek Isten egyik közöttük levő emberének köszönhették az életüket. Amikor Isten népe a többiekkel együtt leborult a bálványszobor előtt, a három fiatal állva maradt. Amikor bátran beléptek a tüzes kemencébe, Jézus melléjük szegődött, és kioltotta a lángok erejét.

Majd Dánielt az ország miniszterelnökévé nevezték ki. Babilon büszke királya Dániel és három barátjának köszönhetően Isten alázatos gyermeke lett.

Mózes

Mózes csak tizenkét évig maradt szülei és népe körében. Ez idő alatt Jokébed megteremtette közte és a menny között a kapcsolatot. Szeretetet és hűséget ültetett a szívébe. Mózes egyiptomi nevelése nem volt elegendő az elvégzendő szolgálatra. Juhpásztorokodással és gyenge báránycsordák gondozásával eltöltött negyven évre volt szüksége, hogy felkészüljön Izrael pásztorának szerepére. A juhok legeltetése közben Mózes Istennel beszélgetett.

Egy jeruzsálemi gyermek

Jézus Jeruzsálemben való bevonulásakor, amikor az ujjongó tömeg pálmaágakat lengetve örömkialtásokkal követte, az irigy farizeusok fenyegetéssel próbálták megfélemlíteni az embereket. Jeruzsálem kapujában elfojtották az öröm megnyilvánulásait, de a gyerekek a templom udvarán ott folytatták, ahol a felnőttek abbahagyták. Pálmaágakat lengettek és kiáltoztak: „Hozsánna Dávid Fiának!” Őket nem lehetett elhallgattatni.

Pál

Pál fiatalon lett a Szanhedrin nagyra becsült tagja. Ám neki is meg kellett tanulnia a szeretet törvényét. Amikor első ízben találkozott Istennel, megvakult. A vakon töltött napok alatt olyan tapasztalatra tett szert, amelynek megszerzése másoknak évekre telik. Isten Arábia pusztájába küldte, hogy tanulmányozza a Szentírást, és Tóle tanuljon.

A gyermekprédikátorok

Az 1800-as években a skandináv országokban sok prédikátort elhallgattattak. Isten ekkor a gyermekekre bízta üzenetét, mert őket nem vonhatta az állam felelősségre. Zavartalanul hirdethették az Igét.

Egyesek közülük mindössze hat évet töltöttek. Gyermekek voltak, de amikor felálltak prédikálni, a hangjuk és mozdulataik megváltoztak, és nagy erővel hirdették Isten üzenetét. Az emberek ámulva hallgatták őket. A gyerekek olyan jelentős munkát vittek véghez, hogy az államegyház szolgálattevői is kénytelenek voltak elismerni: a mozgalmat Isten keze vezette.

Az adventista úttörők

Kezdetben az advent mozgalom többnyire fiatalok mozgalma volt. Élén állt James White, aki huszonegy éves korában kezdett el prédikálni, Ellen White, aki első látomását tizenhét évesen kapta és John Loughborough, aki szintén tizenhét évesen kezdett el prédikálni. Senkitől sem kaptak kiképzést, de szolgáltak és hirdették az Isten Igéjében felfedezett lenyűgöző igazságokat. 1879-ben a tizennégy éves Luther Warren és a tizenhét éves Harry Fenner imára térdeltek le egy fa alá, és kérték Istent, hogy segítsen nekik megnyerni a fiatalokat Krisztusnak. Ez ima nyomán ők ketten megalapították az egyház első, kilenc fiúból álló fiatal misszionárius csoportját.

E fiatalok tapasztalatai azt mutatják, milyen munkát kíván Isten véghez vinni a mai fiatalok révén. Ahogyan első eljövetelekor a gyermekek által dolgozott, Krisztus ugyanígy fog eljárni ma is: becsületes fiatalokat keres, akik teljes szívvel kiállnak az igazság mellett akkor is, ha minden kötél szakad. Hányszor kellett az egész világ erejével megküzdeni azoknak, akik bíztak Isten Igéjében! Kedves fiatalok, Isten hív, lépjete be seregébe. Sok fiatal arra vár, hogy valami nagyszerű feladattal bízzák meg, mialatt elszalasztja a mindennapok alkalmait, amikor hűségese nek bizonyulhatna Istenhez, és évek suhannak el így. Elkeseredett harc dúl a fény és a sötétség között. Istennek rettenthetlen fiatalokra van szüksége.

A verem ijesztő oroszlánjai nem tudták megingatni Dániel hitét Istenben. Az izzó tüzes kemence nem tudta kikényszeríteni Dániel barátaitól, hogy leboruljanak egy bálvány előtt. A fiatalok ellenállnak az ördög támadásainak, hűek maradnak elveikhez. Akkor is kiállnak Isten mellett, ha bevetnék őket az oroszlánok vermébe vagy az izzó

tüzes kemencébe, vagy ha máglyahalállal is fenyegetnék őket! Ünnepestes időköt élünk, és sok a tennivalónk.

Márdokeusnak Eszterhez intézett szavai ránk is illenek: „És ki tudja, talán e mostani időért jutottál királyságra?” (Eszter 4:14).

Azért választott ki az Úr, hogy a világ történelmének e korszakában éljetez, mert rendelkeztek e korban szükséges tulajdonságokkal. Isten azért határozott úgy, hogy most éljetez, mert szüksége van rátk. Nem szégyelhetitek hiteteket. Nem köthettek szövetséget az ellenséggel. Kedves fiatalok, nem keveredhettek a társadalom söpredékével, és nem haladhattok egy úton a semmirekellőkkel. A világ egyetem figyel minket. Az egész világmindenség figyeli a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelem végső jeleneteit.

Mi lehet annál fontosabb, mint hogy az élő Isten oldalán fejezd be küzdelmed? Mi lehet a világon fontosabb most, amikor az ígért Föld küszöbén állunk? József nem titkolta Isten iránti hűségét. Dániel nem engedte meg senkinek, hogy Isten és közé álljon. Isten ma elvárja, hogy olyan légy, mint ők.

A tétlenség a lelki élet fekélye, amelytől meg kell szabadulnunk. Ha a kényelmesekkel társulunk, és azt mondjuk, hogy „meg vagyok váltva”, anélkül hogy figyelembe vennék Isten parancsolatait, örökre elveszünk.

Minden szombat reggel azon tűnődsz, hogy van-e kedved, vagy sincs imaházba menni? Akkor a kényelmesek közé tartozol, akik elveszítik örök életüket. Ágyban heversz, vagy beszélgetsz a családdal, a barátaiddal, miközben a menny Istene hiába vár a megbeszélrt találkozóra? Megvárakoztatod a menny Istent, vagy el sem jössz a találkozóra? Milyen ürügyet hozol majd fel? Mi értelme van csak akkor menni imaházba, amikor kedved tartja? Nem szórakozni még oda, sem azért, hogy jó prédikációkat hallgass, hanem hogy Istent imádd! Azért, mert Isten az imaházban van. Azért jössz, mert találkozód van a világegyetem Istenevel.

Nincs idő a közönyre és az élvezetek hajhászására. Krisztus jön! Készen vagy? Ti vagytok az egyház és Isten reménysége! Ne szövetkezzetek az ellenséggel!

Kedves fiatal lélek, Isten gyermeke, aki Krisztus követőjének valod magad, felteszem neked a kérdést: „Kinek az oldalán állasz? Kinek az oldalán harcolsz? Milyen taktikát használasz?”

Amikor Isten Igéje világosan közölte veled a teendődet, megtagadod az engedelmességet, mert úgy gondolod, nem neked szól, vagy más okból habozol? A világ csábos hangja vont el az isteni szolgálatól, vagy makacsul kitarasz az ördög oldalán, és nem állsz át teljesen Isten oldalára? Tetteid eltorzítva mutatják be Krisztust és velük elűzöd az embereket Krisztustól? Előfordul, hogy be akarjuk hozni a világot az egyházba, mert nem akarunk a világról lemondani. Míg a gyermekek nagy lelkesedéssel választják Istent, a felnőttek haboznak.

Miért habozol?

Meddig várjon Isten rád?

Meddig kockáztatod örök életedet?

Az angyalok türelmetlenül topognak körülötted, Isten pedig hív. Meddig késlekedsz? Meddig kell még Istennek sírnia utánad?

Az egyháznak olyan férfiakra és nőkre van szüksége, akik iszonyodnak az álnokságtól és a gonoszságtól, akik bátran tesznek bizonyosságot és forró buzgalmukkal felrázzák Isten népét a kábultságból. Férfiakra és nőkre van szüksége, akik ellenállnak a világ befolyásának, és akik megfeddik a keresztyének tétovázását. Férfiakra és nőkre van szükség, akik inkább a halált választják, minthogy megtagadják Istent.

Kedves fiatal fiúk és lányok, kérlek, szenteljétek Istennek ifjúságotok erejét és frissességét. Kérlek, határozott léptekkel haladjatok egyre feljebb, és előre Emánuel fejedelem véráztatta zászlaja alatt, és boldogan jelentsétek majd a győzelmet. Jézus hív: „Kit küldjek el, és ki megyen el nekünk?” (Ésa 6:8).

Ha teljes szívetekből választotok, tegyétek ezekkel a szavakkal: „Ímhol vagyok én, küldj el engemet!”

Meghívlak, jöjjetek a szószék elé, hogy szenteljük együtt magunkat Istennek, és fogadjuk el tőle a parancsot: „Menj, és mondd ezt e népnek...” (Ésa 6:9).

Megbeszélendő kérdések

1. Tudatában vagy, hogy az életedben nincs minden rendben? Jézus segíthet. Elfogadod-e segítségét?
2. A világ minden adventista fiatalja rendkívüli ajándékot kapott: Krisztus mellettük áll. Mihez kezdesz ezzel az ajándékkal?

